SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (šesti senat)

z dne 9. septembra 2009 *

V zadevi T-437/05,

Brink's Security Luxembourg SA s sedežem v Luxembourgu (Luksemburg), ki jo zastopata C. Point in G. Dauphin, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopajo E. Manhaeve, M. Šimerdová in K. Mojzesowicz, zastopniki, skupaj z J. Stuyckom, odvetnikom,

tožena stranka,

* Jezik postopka: francoščina.

ob intervenciji

G4S Security Services SA, prej Group 4 Falck – Société de surveillance et de sécurité SA, s sedežem v Luxembourgu, ki jo zastopajo M. Molitor, P. Lopes Da Silva, N. Cambonie in N. Bogelmann, odvetniki,

intervenient,

zaradi, po eni strani, predloga za razglasitev ničnosti sklepa Komisije z dne 30. novembra 2005, s katerim je zavrnila ponudbo, ki jo je tožeča stranka predložila v postopku javnega razpisa 16/2005/OIL (varovanje in nadzor nepremičnin), sklepa Komisije z dne 30. novembra 2005 o dodelitvi naročila drugemu ponudniku, domnevne implicitne odločitve Komisije o zavrnitvi umika zgoraj navedenih sklepov ter dveh dopisov Komisije z dne 7. in 14. decembra 2005, s katerima je odgovorila na zahteve tožeče stranke za informacije, in po drugi strani, odškodninske tožbe za povračilo škode, ki naj bi jo tožeča stranka domnevno utrpela,

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (šesti senat),

v sestavi A. W. H. Meij, predsednik, V. Vadapalas in L. Truchot (poročevalec), sodnika,

sodna tajnica: K. Pocheć, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 20. novembra 2008

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

A – *Predpisi, ki se uporabljajo za javna naročila Evropskih skupnosti*

1 Člen 100(2) Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 248, str. 1, v nadaljevanju: finančna uredba), določa:

„Naročnik uradno obvesti vse kandidate ali ponudnike, katerih vloge ali ponudbe so bile zavržene, o razlogih za zavrženje in vse ponudnike, katerih ponudbe so sprejemljive in ki pošljejo pisno zahtevo, o značilnostih in relativnih prednostih izbrane ponudbe in o imenu ponudnika, kateremu je bilo naročilo oddano.

Razkritje določenih informacij pa se lahko opusti, če bi oviralo uporabo prava, če bi bilo v nasprotju z javnim interesom ali bi škodovalo zakonitim poslovnim interesom javnih ali zasebnih podjetij ali bi lahko povzročilo izkrivljanje poštene konkurence med njimi."

2 Člen 149(1) Uredbe Komisije (ES, Euratom) št. 2342/2002 z dne 23. decembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje finančne uredbe (UL L 357, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES, Euratom) št. 1261/2005 z dne 20. julija 2005 (UL L 201, str. 3, v nadaljevanju: podrobna pravila za izvajanje), določa:

„Naročniki čim prej obvestijo kandidate in ponudnike o sprejetih odločitvah v zvezi z oddajo naročil ali okvirnih pogodb ali vstopi v sisteme dinamičnega nakupa, vključno z razlogi za odločitev, da ne oddajo naročil ali okvirnih pogodb ali vzpostavijo sistemov dinamičnega nakupa, v zvezi s katerimi so bile oddane konkurenčne ponudbe, ali da ponovno začnejo postopek.“

3 Člen 149(3) podrobnih pravil za izvajanje določa:

„Za naročila, ki so jih za svoj račun oddale institucije Skupnosti v skladu s členom 105 Finančne uredbe, naročniki obvestijo po pošti, telefaksu ali elektronski pošti čim prej po sklepu o dodelitvi in najkasneje v tednu po njem hkrati in posamično vsakega ponudnika ali kandidata, ki ni bil sprejet, da njegova ponudba ni bila sprejeta, pri čemer v vsakem primeru navedejo razloge za zavrnitev ponudbe ali kandidature.

Hkrati naročniki ponudnike ali kandidate, ki niso bili sprejeti, obvestijo o sklepih o zavrnitvi, o sklepu o dodelitvi izvajalcu, kateremu se odda naročilo, pri čemer navedejo, da obvestilo o sklepu ne pomeni zaveze s strani zadevnega naročnika.

Ponudniki ali kandidati, ki niso bili izbrani, lahko s pisnim zahtevkom po pošti, telefaksu ali elektronski pošti pridobijo dodatne informacije glede razlogov za zavrnitev in za vsakega ponudnika, ki je predložil sprejemljivo ponudbo, informacije o značilnostih in povezanih prednostih izbrane ponudbe ter ime izvajalca, kateremu se odda naročilo, brez poseganja v določbe drugega pododstavka člena 100(2) Finančne uredbe. Naročniki odgovorijo najkasneje petnajst koledarskih dni po prejemu zahtevka.

Naročniki ne morejo podpisati pogodbe z izvajalcem, kateremu se odda naročilo ali se izda okvirna pogodba, preden pretečeta dva koledarska tedna od dneva po hkratni oddaji obvestil o sklepih o zavrnitvi in dodelitvi. Po potrebi lahko odložijo podpis pogodbe zaradi dodatnega pregleda, če to opravičujejo zahtevki ali pripombe, ki so jih predložili ponudniki ali kandidati, ki niso bili izbrani, v obdobju dveh koledarskih tednov po obvestilu o sklepih o zavrnitvi ali dodelitvi ali katera koli druga zadevna informacija, prejeta v tem obdobju. V tem primeru se vsi kandidati ali ponudniki obvestijo v treh delovnih dneh po sklepu o odložitvi."

B – *Predpisi v zvezi s pravico do dostopa do dokumentov institucij*

4 V skladu s členom 4 Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, str. 43):

„1. Institucije zavrnejo dostop do dokumenta, kadar bi razkritje oslabilo varstvo:

[…]

(b) zasebnosti in integritete posameznika, zlasti v skladu z zakonodajo Skupnosti s področja varstva osebnih podatkov.

[…]

6. Če velja katera od izjem le za dele zahtevanega dokumenta, se drugi deli dokumenta objavijo.

[…]“

5 Člen 6 Uredbe št. 1049/2001 določa:

„1. Prošnje za dostop do dokumenta se dajo v kakršni koli pisni obliki, vključno z elektronsko, v enem od jezikov, navedenih v členu 314 [ES], in dovolj natančno, da lahko institucija ugotovi, za kateri dokument gre. Prosilec ni dolžan navesti razlogov za prošnjo.

2. Če prošnja ni dovolj natančna, institucija prosi prosilca, naj prošnjo razjasni, in mu pri tem pomaga, na primer tako, da mu zagotovi informacije o uporabi javnih registrov dokumentov.

3. Če se prošnja nanaša na zelo dolg dokument ali na veliko dokumentov, se lahko zadevna institucija s prosilcem neuradno posvetuje o primerni rešitvi.

4. Institucije dajo informacije in pomoč državljanom v zvezi s tem, kako in kje lahko vložijo prošnje za dostop do dokumentov."

6 V členu 7 Uredbe št. 1049/2001, ki določa podrobna pravila za obravnavo začetnih prošenj, je navedeno:

„1. Prošnja za dostop do dokumenta se obravnava takoj. Prosilcu je poslano potrdilo o prejemu. V 15 delovnih dneh od vpisa prošnje v register institucija odobri dostop do zahtevanega dokumenta in zagotovi dostop v skladu s členom 10 v tem roku ali pa v pisnem odgovoru navede razloge za celovito ali delno zavrnitev ter seznani prosilca s pravico do vložitve potrdilne prošnje v skladu z odstavkom 2 tega člena.

2. Pri celoviti ali delni zavrnitvi lahko prosilec v 15 delovnih dneh od prejema odgovora institucije vloži potrdilno prošnjo, v kateri institucijo prosi, da svoje stališče ponovno preuči.

3. V izjemnih primerih, na primer kadar se prošnja nanaša na zelo dolg dokument ali na veliko dokumentov, se lahko rok iz odstavka 1 podaljša za 15 delovnih dni, pod pogojem, da institucija prosilca vnaprej obvesti in navede podrobne razloge.

4. Če institucija ne odgovori v predpisanem roku, ima prosilec pravico do vložitve potrdilne prošnje.“

7 Člen 8 Uredbe št. 1049/2001 o obravnavi potrdilnih prošenj določa:

„1. Potrdilna prošnja se obravnava takoj. V 15 delovnih dneh od vpisa take prošnje v register institucija odobri dostop do zahtevanega dokumenta in zagotovi dostop v skladu s členom 10 v tem roku ali pa v pisnem odgovoru navede razloge za celovito ali delno zavrnitev. Pri celoviti ali delni zavrnitvi institucija prosilca seznani s sredstvi, ki jih ima na voljo, kakršna so začetek sodnega postopka proti instituciji in/ali pritožba varuhu človekovih pravic pod pogoji, določenimi v členu 230 [ES] oziroma 195 [ES].

2. V izjemnih primerih, na primer kadar se prošnja nanaša na zelo dolg dokument ali na veliko dokumentov, se lahko rok iz odstavka 1 podaljša za 15 delovnih dni, pod pogojem, da institucija prosilca vnaprej obvesti in navede podrobne razloge.

3. Če institucija ne odgovori v predpisanem roku, se šteje, da je odgovor negativen, in prosilec ima pravico, da sproži sodni postopek proti instituciji in/ali pošlje pritožbo varuhu človekovih pravic na podlagi ustreznih določb Pogodbe ES.“

C – *Predpisi, ki se uporabljajo za ohranjanje pravic delavcev v primeru prenosa podjetij*

8 Z Direktivo Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL L 82, str. 16) je kodificirana Direktiva Sveta 77/187/EGS z dne 14. februarja 1977 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL L 61, str. 26), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 98/50/ES z dne 29. junija 1998 (UL L 201, str. 88).

9 Področje uporabe Direktive 2001/23 je določeno v njenem členu 1, ki določa:

„1. (a) Ta direktiva se uporablja za vsak prenos podjetja, obrata ali dela podjetja ali obrata na drugega delodajalca, ki je posledica pogodbenega prenosa ali združitve.

(b) Ob upoštevanju pododstavka (a) in nadaljnjih določb tega člena se za prenos v smislu te direktive šteje prenos gospodarske enote, ki ohrani svojo identiteto, se pravi organiziranega skupka virov, katerega cilj je opravljanje gospodarske dejavnosti, ne glede na to, ali je ta dejavnost glavna ali stranska.

[…]“

10 Člen 1(1)(a) in (b) luksemburškega zakona z dne 19. decembra 2003 o ureditvi ohranjanja pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov in prenosu Direktive 2001/23 (Mém. A 2003, str. 3678, v nadaljevanju: zakon z dne 19. decembra 2003) določa:

„(a) Ta zakon se uporablja za vsak prenos podjetja, obrata ali dela podjetja ali obrata, ki je posledica pogodbenega prenosa, združitve, nasledstva, razcepitve, preoblikovanja sredstev ali ustanovitve družbe.

(b) Za prenos v smislu tega zakona se šteje prenos gospodarske enote, ki ohrani svojo identiteto in pomeni organiziran skupek virov, zlasti osebnih in materialnih, ki omogočajo opravljanje glavne ali stranske gospodarske dejavnosti.“

11 Člen 3(1), prvi pododstavek, navedenega zakona določa:

„Pravice in obveznosti odsvojitelja, ki izhajajo iz na dan prenosa obstoječe pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja, se na podlagi takega prenosa prenesejo na pridobitelja.“

Dejansko stanje

12 Družba Brink's Security Luxembourg SA (v nadaljevanju: Brink's ali tožeča stranka) s sedežem v Luxembourgu (Luksemburg) je bila od sredine 70. let prejšnjega stoletja zadolžena za nadzor in varovanje nepremičnin Komisije Evropskih skupnosti.

13 Tožeča stranka je leta 2000 s Komisijo sklenila pogodbo o nadzoru in varovanju njenih nepremičnin v Luxembourgu, ki spadajo pod odgovornost Urada za infrastrukturo in logistiko v Luxembourgu (OIL), Urada za publikacije Evropske unije in Prevajalskega centra za organe Evropske unije. Ta pogodba, v kateri ni bilo predvideno podaljšanje po petem letu, je potekla 31. decembra 2005.

14 Komisija je s predhodnim informativnim obvestilom, objavljenim v Dodatku k *Uradnemu listu Evropske unije* z dne 19. marca 2005 (UL S 56), napovedala, da je datum, predviden za začetek postopka oddaje naročila v zvezi s pogodbo o varovanju in nadzoru nepremičnin iz točke 13 zgoraj, 15. maj 2005.

15 Komisija je z obvestilom o naročilu, objavljenim v Dodatku k *Uradnemu listu Evropske unije* z dne 1. septembra 2005 (UL S 168), začela javni razpis 16/2005/OIL za sporno pogodbo o varovanju in nadzoru (v nadaljevanju: javni razpis).

16 Zadnji rok za predložitev ponudb je bil 13. oktober 2005. Odpiranje ponudb je potekalo 18. oktobra 2005, ocenjene pa so bile 11. novembra 2005.

17 Komisija je 30. novembra 2005 tožečo stranko obvestila, da ji pogodba ni bila dodeljena, ker njena ponudba pri kvalitativni in finančni oceni ponudb ni dobila najboljše končne ocene. Komisija je v istem dopisu (v nadaljevanju: sklep o zavrnitvi) tožečo stranko obvestila, da ima pravico dobiti dodatne informacije o razlogih za zavrnitev njene ponudbe.

18 Tožeča stranka je z dopisom z dne 1. decembra 2005 Komisijo zaprosila, naj ji sporoči razloge za zavrnitev njene ponudbe, značilnosti in relativne prednosti izbrane ponudbe ter ime ponudnika, ki mu je bilo naročilo oddano.

19 Komisija je z dopisom z dne 5. decembra 2005 tožečo stranko obvestila, da je bilo naročilo oddano družbi Group 4 Falck – Société de surveillance et de sécurité SA, ki je postala G4S Security Services SA (v nadaljevanju: Group 4 Falck ali intervenient), in ji sporočila elemente primerjave ocene njene ponudbe in ponudbe družbe Group 4 Falck.

20 Tožeča stranka je s tremi dopisi z dne 5. decembra 2005 Komisijo zaprosila, naj ponovno preuči sklep o dodelitvi z dne 30. novembra 2005 (v nadaljevanju: sklep o dodelitvi) in ji dodeli naročilo, ter ji navedla razloge, zaradi katerih naj po njenem mnenju ne bi bilo mogoče izbrati ponudbe družbe Group 4 Falck.

21 Komisija je z dopisom z dne 7. decembra 2005 odgovorila na dopise tožeče stranke z dne 5. decembra 2005.

22 Tožeča stranka je z dopisom z dne 8. decembra 2005 Komisijo zaprosila za ime, priimek, razred, delovno dobo in funkcijo članov odbora za ocenjevanje ponudb ter dodatno obrazložitev, saj je menila, da razlogi, ki jih je navedla Komisija, ne zadostujejo.

23 Komisija je z dopisom z dne 14. decembra 2005 zavrnila predložitev informacij, ki jih je tožeča stranka zahtevala v zvezi s člani odbora za ocenjevanje ponudb, pri čemer se je sklicevala na razloge zaupnosti ter varstva zasebnosti in integritete oseb. Vendar pa je Komisija tožeči stranki predložila dodatne informacije glede razlogov za zavrnitev njene ponudbe.

24 Družba Group 4 Falck je z dopisom z dne 14. decembra 2005 tožečo stranko obvestila, da namerava zaposliti del njenega osebja.

Postopek in predlogi strank

25 Tožeča stranka je 15. decembra 2005 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila to tožbo.

26 Tožeča stranka je istega dne v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje z ločeno vlogo vložila predlog za izdajo začasne odredbe in predlog za izdajo začasnih odredb na podlagi člena 105(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje.

27 Predsednik Sodišča prve stopnje je s sklepom z dne 16. decembra 2005 odredil, naj se podpis zadevne pogodbe v okviru javnega razpisa odloži do izreka sklepa o predlogu za izdajo začasnih odredb.

28 Zaradi sprejetja sklepa, navedenega v točki 27 zgoraj, je bila veljavna pogodba med družbo Brink's in Komisijo podaljšana do 31. januarja 2006, da bi zagotovili nepretrgan nadzor in varovanje zadevnih stavb.

29 Družba Group 4 Falck je z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 22. decembra 2005, predlagala intervencijo v tem postopku v podporo predlogom Komisije. Glavni stranki sta 4. januarja 2006 predložili stališča o predlogu za intervencijo družbe Group 4 Falck.

30 Tožeča stranka je 4. januarja 2006 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila predlog za zaupno obravnavo predloga za izdajo začasne odredbe glede družbe Group 4 Falck, ki mu je bilo ugodeno. Tožeča stranka je 5. januarja 2006 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila nezaupno različico predloga za izdajo začasne odredbe.

31 Družbi Group 4 Falck je bila s sklepom z dne 9. januarja 2006 dovoljena intervencija v tej zadevi.

32 Komisija je 11. januarja 2006 predložila stališča o predlogu za izdajo začasne odredbe in na zahtevo Sodišča prve stopnje na podlagi člena 64(3) Poslovnika nezaupno različico dokumentov, ki jih je Komisiji poslala družba Group 4 Falck, da bi ravnala v skladu s točko 28 specifikacij v zvezi z zadevnim naročilom.

33 Predsednik Sodišča prve stopnje je s sklepom z dne 7. februarja 2006 zavrnil predlog tožeče stranke za izdajo začasnih odredb z obrazložitvijo, da ni dokazala, da bi, če predlagane začasne odredbe ne bi bile izdane, lahko utrpela resno in nepopravljivo škodo (T-437/05 R, ZOdl., str. II-21).

34 Tožeča stranka je 12. maja 2006 vložila predlog za zaupno obravnavo nekaterih prilog k tožbi. Družba Group 4 Falck stališč o tem predlogu ni predložila.

35 Sodišče prve stopnje (šesti senat) se je na podlagi poročila sodnika poročevalca odločilo, da začne ustni postopek, in je na podlagi ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 Poslovnika strankam pisno postavilo vprašanja, na katera so te odgovorile v predpisanem roku.

36 Stranke so na obravnavi 20. novembra 2008 podale ustne navedbe in odgovorile na vprašanja Sodišča prve stopnje.

37 Družba Group 4 Falck je na obravnavi Sodišču prve stopnje predlagala, da bi lahko predložila dopise, ki si jih je izmenjala z družbo Société nationale de certification et d'homologation (v nadaljevanju: SNCH). Tožeča stranka in Komisija sta predložili stališča o tem predlogu za predložitev dokumentov.

38 Tožeča stranka v tej tožbi predlaga Sodišču prve stopnje, naj:

– razglasi ničnost sklepa o zavrnitvi;

– razglasi ničnost sklepa o dodelitvi;

– razglasi ničnost domnevne implicitne odločitve Komisije, s katero je zavrnila umik sklepa o zavrnitvi in sklepa o dodelitvi;

– razglasi ničnost dveh dopisov Komisije z dne 7. in 14. decembra 2005;

– dodeli odškodnino za povračilo nepremoženjske in premoženjske škode, ki jo je domnevno utrpela;

– Komisiji naloži plačilo stroškov.

39 Tožeča stranka je Sodišču prve stopnje tudi predlagala, naj na podlagi ukrepov procesnega vodstva Komisiji naloži, naj sporoči te podatke:

– sestavo (ime, razred, delovno dobo in funkcijo članov) odbora za ocenjevanje ponudb;

– razloge, na katerih temelji razlika med datumom javnega razpisa in datumom, napovedanem v predhodnem informativnem obvestilu, objavljenem v Uradnem listu Evropske unije;

– informacije, na podlagi katerih bi bilo mogoče preveriti, ali družba Group 4 Falck pogodbo, sklenjeno s Komisijo, izvaja pod pogoji iz točk 22 in 28 specifikacij.

40 Komisija ob podpori intervenienta predlaga Sodišču prve stopnje, naj:

– ničnostno tožbo razglasi za neutemeljeno;

– odškodninsko tožbo razglasi za nedopustno;

– podredno, odškodninsko tožbo razglasi za neutemeljeno;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

A – *Ukrepi procesnega vodstva*

41 Kar zadeva predlog v zvezi s časovnim razporedom javnega razpisa, je Komisija v dupliki navedla razloge, zaradi katerih je bila objava obvestila o naročilu preložena

glede na datum, napovedan v predhodnem informativnem obvestilu. Zato ni treba več odločati o tem predlogu, ki je postal brezpredmeten.

42 Kar zadeva predlog, naj se preveri, ali družba Group 4 Falck upošteva merilo iz točke 28 specifikacij kot pogoj za izvajanje pogodbe, iz ustaljene sodne prakse izhaja, da se v okviru ničnostne tožbe, vložene na podlagi člena 230 ES, zakonitost izpodbijanega akta presoja na podlagi pravnega in dejanskega stanja, ki je obstajalo takrat, ko je bil akt sprejet (sodba Sodišča z dne 7. februarja 1979 v zadevi Francija proti Komisiji, 15/76 in 16/76, Recueil, str. 321, točka 7; sodba Sodišča prve stopnje z dne 22. januarja 1997 v zadevi Opel Austria proti Svetu, T-115/94, Recueil, str. II-39, točki 87 in 88).

43 Tako se na ugotovitve v zvezi z izvajanjem pogodbe, sklenjene med družbo Group 4 Falck in Komisijo, ni mogoče sklicevati v podporo tožbenemu razlogu, s katerim se izpodbija veljavnost izpodbijanih aktov, ker te ugotovitve pomenijo dejanske okoliščine po sprejetju navedenih aktov.

44 Iz zgoraj navedenega sledi, da je treba predloga ukrepov procesnega vodstva v zvezi s časovnim razporedom javnega razpisa in izvajanjem pogodbe s strani družbe Group 4 Falck zavrniti.

45 O sporočitvi sestave ocenjevalnega odbora se bo odločalo pri preučitvi sedmega tožbenega razloga te ničnostne tožbe, ki se nanaša na kršitev načela preglednosti in pravice do dostopa do dokumentov institucij.

B – *Dopustnost očitka, ki se nanaša na preložitev objave obvestila o naročilu glede na datum, napovedan v predhodnem informativnem obvestilu*

1. *Trditve strank*

46 Tožeča stranka je v repliki predstavila novo trditev, ki se nanaša na preložitev objave obvestila o naročilu v zvezi z javnim razpisom glede na datum, napovedan v predhodnem informativnem obvestilu. Zaradi te spremembe naj bi se znašla v težavnem položaju glede na luksemburško socialno zakonodajo, ob upoštevanju odpovednih rokov, ki jih ta določa v primeru odpuščanja. Upoštevanje prvotnega časovnega razporeda bi ji omogočilo, da bi vnaprej predvidela odpuščanja ali prerazporeditve po morebitni izgubi naročila.

47 Poleg tega, če bi bil upoštevan časovni razpored, predviden v predhodnem informativnem obvestilu, družba Group 4 Falck ne bi mogla sodelovati pri postopku javnega razpisa, razen če bi kršila zavezo, da šest mesecev od prenosa ne bo dejavno novačila strank prenesenih družb, iz odločbe Komisije z dne 28. maja 2004 (zadeva COMP/M.3396 – GROUP 4 FALCK/SECURICOR), s katero je bila dovoljena združitev družb Group 4 Falck A/S in Securicor plc (v nadaljevanju: odločba Komisije z dne 28. maja 2004).

48 Komisija izpodbija dopustnost te trditve, ki jo glede na člen 48(2) Poslovnika šteje za nov razlog.

2. *Presoja Sodišča prve stopnje*

49 V skladu s členom 48(2), prvi pododstavek, Poslovnika navajanje novih razlogov med postopkom ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med postopkom.

50 Vendar je treba razlog, ki pomeni razširitev razloga, ki je bil neposredno ali posredno naveden že v tožbi, in je z njim tesno povezan, razglasiti za dopustnega (sodba Sodišča z dne 14. oktobra 1999 v zadevi Atlanta proti Evropski skupnosti, C-104/97 P, Recueil, str. I-6983, točka 29; sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. marca 2007 v zadevi France Télécom proti Komisiji, T-340/04, ZOdl., str. II-573, točka 164). Poleg tega trditev, katerih vsebina je tesno povezana z razlogom, navedenim v tožbi, ni mogoče šteti za nove razloge, njihova predložitev pa je dovoljena na stopnji replike ali obravnave (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 12. junija 1958 v zadevi Compagnie des hauts fourneaux de Chasse proti Visoki oblasti, 2/57, Recueil, str. 129, 146).

51 V obravnavanem primeru trditev tožeče stranke, ki temelji na preložitvi objave obvestila o naročilu glede na datum, napovedan v predhodnem informativnem obvestilu, ne temelji na nobeni pravni ali dejanski okoliščini, ki bi se izkazala med postopkom.

52 Očitek, ki se nanaša na težaven položaj, v katerem naj bi se zaradi te preložitve znašla tožeča stranka glede na luksemburško socialno zakonodajo, ki se uporablja za odpuščanja, je torej nedopusten, ker ne pomeni razširitve razloga, ki je bil naveden že v tožbi, in ni tesno povezan s takim razlogom.

53 Nasprotno je očitek, da naj bi upoštevanje časovnega razporeda, napovedanega v predhodnem informativnem obvestilu, družbi Group 4 Falck preprečilo sodelovanje pri javnem razpisu, tesno povezan s četrtim tožbenim razlogom, ki se nanaša na kršitev odločbe z dne 28. maja 2004. Trditev, ki se nanaša na preložitev objave obvestila

o naročilu glede na datum, napovedan v predhodnem informativnem obvestilu, je torej delno dopustna, če je namenjena podpori četrtemu tožbenemu razlogu tožeče stranke, s katerim bo torej preučena.

C – *Ničnostna tožba*

1. *Dopustnost*

54 Ker pogoji dopustnosti tožbe spadajo med procesne predpostavke javnega reda (glej sklep Sodišča z dne 7. oktobra 1987 v zadevi D. M. proti Svetu in ESO, 108/86, Recueil, str. 3933, točka 10, in sodbo Sodišča prve stopnje z dne 22. oktobra 2008 v zadevi TV 2/Danmark proti Komisiji, T-309/04, T-317/04, T-329/04 in T-336/04, ZOdl., str. II-2935, točka 62 in navedena sodna praksa), mora Sodišče prve stopnje po uradni dolžnosti preveriti, ali so ti pogoji izpolnjeni.

a) Obstoj implicitne odločitve Komisije o zavrnitvi

55 Iz sodne prakse izhaja, da načeloma, kadar ni izrecnih določb, ki določajo rok, po izteku katerega velja, da je institucija, ki je bila pozvana, naj izrazi svoje stališče, sprejela implicitno odločitev, in opredeljujejo vsebino te odločitve, zgolj molka institucije ni mogoče enačiti z odločitvijo, razen če se izpodbija sistem pravnih sredstev, vzpostavljen s Pogodbo (sodba Sodišča z dne 9. decembra 2004 v zadevi Komisija proti Greencore, C-123/03 P, ZOdl., str. I-11647, točka 45; sodbi Sodišča prve stopnje z dne 13. decembra 1999 v zadevi SGA proti Komisiji, T-189/95, T-39/96, T-123/96, Recueil, str. II-3587, točka 27, in Sodima proti Komisiji, T-190/95, T-45/96, Recueil, str. II-3617, točka 32).

56 V nekaterih posebnih okoliščinah je mogoče, da se to načelo ne uporabi, tako da je molku ali nedelovanju institucije mogoče izjemoma pripisati pomen implicitne odločitve o zavrnitvi (v točki 55 zgoraj navedena sodba Komisija proti Greencore, točka 45).

57 V obravnavanem primeru tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti implicitne odločitve Komisije, s katero je zavrnila umik sklepov o dodelitvi in zavrnitvi. Vendar nobena določba finančne uredbe ali podrobnih pravil za izvajanje ne določa roka, po izteku katerega velja, da je naročnik, ki je bil pozvan, naj ponovno preuči svoj sklep o dodelitvi ali zavrnitvi, sprejel implicitno odločitev.

58 Poleg tega se tožeča stranka ne sklicuje na nobeno posebno okoliščino, na podlagi katere bi se molk Komisije lahko izjemoma enačil z implicitno odločitvijo o zavrnitvi.

59 Iz zgoraj navedenega izhaja, da so predlogi tožeče stranke nedopustni v delu, v katerem se nanašajo na razglasitev ničnosti domnevne implicitne odločitve Komisije o zavrnitvi.

b) Obstoj aktov, ki ustvarjajo zavezujoče pravne učinke

60 V skladu z ustaljeno sodno prakso so akti ali odločitve, zoper katere se lahko vloži ničnostna tožba v smislu člena 230 ES, ukrepi, ki ustvarjajo take zavezujoče pravne učinke, ki vplivajo na interese tožeče stranke tako, da bistveno spremenijo njen pravni položaj (sodbi Sodišča z dne 11. novembra 1981 v zadevi IBM proti Komisiji, 60/81, Recueil, str. 2639, točka 9, in z dne 14. februarja 1989 v zadevi Bossi proti Komisiji, 346/87, Recueil, str. 303, 332).

61 To velja za sklep o dodelitvi.

62 Kar zadeva dopise Komisije z dne 30. novembra 2005, 7. decembra 2005 in 14. decembra 2005, poslane tožeči stranki, se je treba prepričati, ali dejansko vsebujejo odločitev v smislu člena 230 ES.

63 V skladu s sodno prakso ne zadošča, da institucija Skupnosti naslovniku pošlje dopis v odgovor na njegovo zahtevo, da bi ta dopis lahko opredelili kot odločitev v smislu člena 230 ES, ki daje možnost za ničnostno tožbo (sklep Sodišča z dne 27. januarja 1993 v zadevi Miethke proti Parlamentu, C-25/92, Recueil, str. I-473, točka 10; sodba Sodišča prve stopnje z dne 22. maja 1996 v zadevi AITEC proti Komisiji, T-277/94, Recueil, str. II-351, točka 50, in sklep Sodišča prve stopnje z dne 11. decembra 1998 v zadevi Scottish Soft Fruit Growers proti Komisiji, T-22/98, Recueil, str. II-4219, točka 34). Zadevni dopis mora namreč vsebovati ukrepe, ki ustrezajo opredelitvi iz točke 60 zgoraj.

64 V obravnavanem primeru dopis z dne 30. novembra 2005, s katerim je Komisija tožečo stranko natančno in nedvoumno obvestila o zavrnitvi njene kandidature, bistveno spremeni pravni položaj tožeče stranke in zato pomeni izpodbojno odločitev.

65 Nasprotno je v dopisu Komisije z dne 7. decembra 2005 tožeči stranki pojasnjeno, da je bilo pravni službi Komisije predloženo eno od vprašanj, ki jih je postavila v njenem predhodnem dopisu v zvezi z domnevno kršitvijo načela enakega obravnavanja ponudnikov. Poleg tega so v njem zavrnjene nekatere od trditev, ki jih tožeča stranka navaja v dopisih z dne 5. decembra 2005 v podporo predlogu za ponovno preučitev sklepov o dodelitvi in zavrnitvi in se nanašajo na kršitev zakona z dne 19. decembra 2003, s katerim je bila prenesena Direktiva 2001/23, ter trditev tožeče stranke, da naj bi Komisija nekemu zaposlenemu v družbi Brink's naročila, naj zbere življenjepise in motivacijska pisma osebja družbe Brink's, da bi se ti dokumenti prenesli na družbo Group 4 Falck.

66 Ta dopis je samo informativen. Z njim je namreč tožeča stranka samo obveščena, da je bila zadeva predložena pravni službi Komisije in da ta meni, da zakon z 19. decembra 2003 ni bil kršen, ter je zavrnjen obstoj kakršnega koli navodila za osebje družbe Brink's. Ta dopis torej nima zavezujočih pravnih učinkov, ki vplivajo na interese tožeče stranke, in ni v ničemer bistveno spremenil njenega pravnega položaja.

67 Kar zadeva dopis Komisije z dne 14. decembra 2005, je treba poudariti, da ima dva ločena vidika. Komisija je s tem dopisom, po eni strani, tožečo stranko obvestila, da ji ne bo sporočila natančne sestave ocenjevalnega odbora, in, po drugi strani, pojasnila obrazložitev sklepa o zavrnitvi.

68 Kar zadeva zavrnitev sporočitve sestave ocenjevalnega odbora, je treba opozoriti, po eni strani, da se Uredba št. 1049/2001 uporablja za vsako pisno prošnjo za dostop do dokumentov institucij, in, po drugi strani, da je v členu 3(a) te uredbe dokument opredeljen kot „nek[a] vsebin[a] ne glede na to, kakšen je njen medij (napisana na papirju ali shranjena v elektronski obliki ali kot zvočni, vizualni ali avdiovizualni zapis) o vprašanju, nanašajočem se na politiko, dejavnosti ali odločitve s področja odgovornosti institucije". Zahteva za dodatne informacije v zvezi s sestavo ocenjevalnega odbora, ki jo je tožeča stranka izrazila v dopisu z dne 8. decembra 2005, torej pomeni prošnjo za dostop do dokumenta v smislu člena 3(a) Uredbe št. 1049/2001.

69 Postopek dostopa do dokumentov Komisije, ki je urejen s členi od 6 do 8 Uredbe št. 1049/2001 in členi od 2 do 4 Priloge k Sklepu Komisije 2001/937/ES, ESPJ, Euratom z dne 5. decembra 2001 o spremembi njenega poslovnika (UL L 345, str. 94), poteka v dveh fazah. Prvič, prosilec mora Komisiji poslati začetno prošnjo za dostop do dokumentov. Komisija mora načeloma na začetno prošnjo odgovoriti v 15 delovnih dneh od vpisa navedene prošnje v register. Drugič, v primeru celotne ali delne zavrnitve lahko prosilec v 15 delovnih dneh po prejemu začetnega odgovora Komisije pri generalnem sekretarju Komisije vloži potrdilno prošnjo, na katero mora ta načeloma odgovoriti v 15 delovnih dneh od vpisa navedene prošnje v register. V primeru celotne

ali delne zavrnitve lahko prosilec sproži sodni postopek proti Komisiji ali vloži pritožbo pri evropskem varuhu človekovih pravic pod pogoji, določenimi v členu 230 ES oziroma členu 195 ES.

70 V skladu s sodno prakso iz uporabe členov 3 in 4 Priloge k Sklepu 2001/937 v povezavi s členom 8 Uredbe št. 1049/2001 izhaja, da odgovor na začetno prošnjo pomeni le prvo stališče, ki prosilcu omogoča, da generalnega sekretarja Komisije pozove, naj ponovno preuči zadevno stališče (glej v tem smislu sodbi Sodišča prve stopnje z dne 6. julija 2006 v zadevi Franchet in Byk proti Komisiji, T-391/03 in T-70/04, ZOdl., str. II-2023, točka 47, in z dne 5. junija 2008 v zadevi Internationaler Hilfsfonds proti Komisiji, T-141/05, neobjavljena v ZOdl., točki 56 in 109).

71 Zato lahko samo ukrep, ki ga sprejme generalni sekretar Komisije ter je po naravi odločitev in popolnoma nadomesti prejšnje stališče, povzroča pravne učinke, ki vplivajo na interese prosilca, in ga je zato mogoče izpodbijati z ničnostno tožbo na podlagi člena 230 ES (glej v tem smislu v točki 70 zgoraj navedeni sodbi Franchet in Byk proti Komisiji, točka 48, in Internationaler Hilfsfonds proti Komisiji, točki 57 in 109).

72 V obravnavanem primeru odgovor iz dopisa z dne 14. decembra 2005, poslanega tožeči stranki, pomeni začetni odgovor Komisije v smislu člena 7(1) Uredbe št. 1049/2001, v katerem je izrazila svoj namen zavrnitve njene prošnje. S tem začetnim odgovorom je tožeča stranka dobila možnost, da ob upoštevanju predpisanih rokov generalnega sekretarja Komisije pozove, naj ponovno preuči to prvo stališče in sprejme končno odločitev.

73 Vendar pa tožeča stranka Komisiji po tem začetnem odgovoru ni poslala potrdilne prošnje. Ker je tožbo mogoče vložiti samo zoper odločitev generalnega sekretarja, taka tožba načeloma ni dopustna zoper dopis z dne 14. decembra 2005.

74 Vendar pa dopis Komisije z dne 14. decembra 2005 vsebuje formalno napako. Komisija namreč tožeče stranke ni obvestila o njeni pravici do vložitve potrdilne prošnje, kot ji to nalaga člen 7(1) Uredbe št. 1049/2001.

75 Posledica te nepravilnosti je, da ničnostna tožba zoper začetno prošnjo izjemoma postane dopustna. V nasprotnem primeru bi se Komisija lahko izognila nadzoru sodišča Skupnosti zaradi formalne napake, za katero je odgovorna. Iz sodne prakse izhaja, da ker je Evropska skupnost pravna skupnost, v kateri so njene institucije zavezane nadzoru skladnosti njihovih aktov s Pogodbo, morajo sodišča Skupnosti podrobno ureditev postopkovnih pravil, ki se uporabljajo za tožbe, o katerih odločajo, razlagati tako, da bo uporaba te podrobne ureditve čim bolj prispevala k doseganju cilja, to je k zagotavljanju učinkovitega sodnega varstva pravic, ki jih imajo posamezniki na podlagi prava Skupnosti (glej sodbo Sodišča z dne 17. julija 2008 v zadevi Athinaïki Techniki proti Komisiji, C-521/06 P, ZOdl., str. I-5829, točka 45 in navedena sodna praksa). Zahteva po sodnem nadzoru je namreč splošno načelo prava Skupnosti, ki izhaja iz skupnih ustavnih tradicij držav članic ter je bilo potrjeno v členih 6 in 13 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (EKČP), podpisane 4. novembra 1950 v Rimu (sodbe Sodišča z dne 15. maja 1986 v zadevi Johnston, 222/84, Recueil, str. 1651, točka 18; z dne 27. novembra 2001 v zadevi Komisija proti Avstriji, C-424/99, Recueil, str. I-9285, točka 45, in z dne 25. julija 2002 v zadevi Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu, C-50/00 P, Recueil, str. I-6677, točka 39). Pravica do učinkovitega pravnega sredstva je bila poleg tega potrjena s členom 47 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije, razglašene 7. decembra 2000 v Nici (UL C 364, str. 1).

76 Poleg tega je v dopisu z dne 14. decembra 2005 samo pojasnjena obrazložitev sklepa o zavrnitvi z dodatnimi informacijami v zvezi s kvalitativno oceno ponudb. V zvezi s tem dopis ni povezan z odločanjem in ne pomeni izpodbojnega akta v smislu člena 230 ES.

77 Iz zgoraj navedenega izhaja, da so predlogi v zvezi z dopisoma Komisije z dne 7. in 14. decembra 2005 nedopustni, razen kar zadeva zavrnitev sporočitve sestave ocenjevalnega odbora.

78 Predmet te tožbe je torej treba omejiti na razglasitev ničnosti sklepov o dodelitvi in zavrnitvi ter odločitve Komisije o zavrnitvi sporočitve sestave ocenjevalnega odbora iz dopisa z dne 14. decembra 2005 ter za nedopustne razglasiti predloge zoper domnevno implicitno odločitev, s katero naj bi Komisija zavrnila umik sklepov o dodelitvi in zavrnitvi, in zoper dopisa z odgovorom Komisije z dne 7. in 14. decembra 2005, razen kar zadeva zavrnitev sporočitve sestave ocenjevalnega odbora.

2. *Temelj*

79 Tožeča stranka navaja sedem tožbenih razlogov v podporo svoji ničnostni tožbi, in sicer kršitev načela enakega obravnavanja, ker Komisija v specifikacijah ni predvidela prevzema pogodb o zaposlitvi uslužbencev, ki jih je tožeča stranka določila za izvajanje pogodbe o nadzoru, kršitev določb zakona z dne 19. decembra 2003 in Direktive 2001/23, ki je bila prenesena s tem zakonom, kršitev načela enakega obravnavanja, ker je intervenient imel privilegirane informacije, kršitev odločbe Komisije z dne 28. maja 2004 in pravil konkurence, kršitev obveznosti obrazložitve, načela preglednosti in pravice do dostopa do dokumentov institucij, kršitev pravil javnega naročila, specifikacij, kar zadeva oceno merila v zvezi z osnovno usposobljenostjo za reševalca ali prostovoljnega gasilca, in obstoj očitne napake pri presoji ter kršitev načela preglednosti in pravice dostopa do dokumentov institucij.

80 Najprej je treba poudariti, da je cilj vseh tožbenih razlogov tožeče stranke, razen sedmega, kar zadeva dopustne predloge tožeče stranke, doseči razglasitev ničnosti

sklepov o dodelitvi in zavrnitvi. Sedmi tožbeni razlog je oblikovan v podporo predlogu za razglasitev ničnosti dopisa Komisije z dne 14. decembra 2005.

81 Kar zadeva prvih šest tožbenih razlogov za razglasitev ničnosti sklepov o dodelitvi in zavrnitvi, Sodišče prve stopnje meni, da je najprej treba preučiti zakonitost sklepa o dodelitvi.

82 V prvem tožbenem razlogu se predpostavlja, da bi Komisija morala, če se zakon z dne 19. decembra 2003 ne uporablja, novemu izvajalcu naročila naložiti prevzem vseh pogodb o zaposlitvi uslužbencev tožeče stranke na podlagi načela enakega obravnavanja. Ta tožbeni razlog je torej podreden glede na drugi tožbeni razlog, tako da je najprej treba preučiti drugi tožbeni razlog.

a) Drugi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev določb zakona z dne 19. decembra 2003, s katerim je bila prenesena Direktiva 2001/23

83 Ta tožbeni razlog ima dva dela, ki se nanašata, po eni strani, na nepravilnost ponudbe družbe Group 4 Falck in, po drugi strani, na nezakonitost specifikacij Komisije.

Prvi del, ki se nanaša na nepravilnost ponudbe družbe Group 4 Falck

– Trditve strank

84 Tožeča stranka trdi, da če se zakon z dne 19. decembra 2003 in Direktiva 2001/23, ki je prenesena s tem zakonom, uporabljata za to zadevo, iz tega sledi, da je ponudba družbe Group 4 Falck nepravilna, ker ni vključevala obveznosti prevzema pogodb o zaposlitvi uslužbencev družbe Brink's, določenih za izvajanje pogodbe o nadzoru, sklenjene s Komisijo.

85 Trdi, da je družba Group 4 Falck v dopisu z dne 14. decembra 2005, poslanemu tožeči stranki, potrdila, da ne namerava upoštevati zakona z dne 19. decembra 2003, ker družba Group 4 Falck v njem pojasni, da naj bi bila pripravljena prednostno zaposliti samo približno 40 oseb od nekdanjih zaposlenih družbe Brink's. Poudarja, da je 31. marca 2006 družba Group 4 Falck prevzela 56 od 173 zaposlenih, ki jih je družba Brink's določila za izvedbo naročila.

86 Zato tožeča stranka meni, da je družba Group 4 Falck kršila luksemburško zakonodajo in Direktivo 2001/23, ki je prenesena v to zakonodajo, ko je prevzela samo del njenih nekdanjih zaposlenih, ne da bi ohranila njihove pravice. Zavrnitev Komisije, da umakne sklep o dodelitvi, kljub elementom, s katerimi jo je tožeča stranka seznanila, naj bi bila torej nezakonita.

87 Komisija izpodbija uporabo zakona, na katerega se tožeča stranka sklicuje, ker naj v obravnavanem primeru ne bi bilo nikakršnega prenosa podjetja. Podredno trdi, da tudi če bi prišlo do prenosa podjetja, v času priprave javnega razpisa tega ni mogla vedeti.

88 Družba Group 4 Falck se pridružuje stališču Komisije o neuporabi zakona z dne 19. decembra 2003. Trdi še, da ker je prevzem večjega dela osebja odločilen pogoj pri izvedbi prenosa podjetja in ker ta v specifikacijah ni bil določen, se Direktiva 2001/23 *a priori* ni mogla uporabljati.

– Presoja Sodišča prve stopnje

89 V skladu s členom 1(1)(a) Direktive 2001/23, ki je bila v luksemburško pravo prenesena s členom 1 zakona z dne 19. decembra 2003, na katerega se tožeča stranka sklicuje, se navedena direktiva „uporablja za vsak prenos podjetja, obrata ali dela podjetja ali obrata na drugega delodajalca, ki je posledica pogodbenega prenosa ali združitve“.

90 V skladu z odstavkom 1(b) istega člena „se za prenos v smislu te direktive šteje prenos gospodarske enote, ki ohrani svojo identiteto, se pravi organiziranega skupka virov, katerega cilj je opravljanje gospodarske dejavnosti, ne glede na to, ali je ta dejavnost glavna ali stranska“.

91 V skladu s sodno prakso Sodišča je odločilno merilo za ugotovitev obstoja prenosa v smislu Direktive 2001/23 vprašanje, ali zadevna enota ohrani svojo identiteto, kar izhaja zlasti iz tega, da se njeno poslovanje dejansko nadaljuje ali ponovno začne (glej po analogiji sodbi Sodišča z dne 18. marca 1986 v zadevi Spijkers, 24/85, Recueil, str. 1119, točki 11 in 12, in z dne 11. marca 1997 v zadevi Süzen, C-13/95, Recueil, str. I-1259, točka 10).

92 Samo na podlagi okoliščine, da sta storitvi, ki ju opravljata nekdanji in novi izvajalec naročila, podobni, ni mogoče sklepati o prenosu gospodarske enote med zaporednimi podjetji. Take enote namreč ni mogoče omejiti na dejavnost, za katero je zadolžena. Njena identiteta izhaja tudi iz drugih dejavnikov, kot so osebje, ki jo sestavlja, njeno

vodstvo, organizacija dela, metode upravljanja ali, kjer je to ustrezno, obratovalna sredstva, ki jih upravlja (sodba Sodišča z dne 10. decembra 1998 v zadevi Hidalgo in drugi, C-173/96 in C-247/96, Recueil, str. I-8237, točka 30).

93 Ker v sektorju, kot je varovanje, v katerem dejavnost sloni predvsem na delovni sili, skupnost delavcev, ki so trajno vključeni v skupno dejavnost, lahko ustreza gospodarski enoti, lahko taka enota ohrani svojo identiteto po svojem prenosu, kadar novi izvajalec naročila ne samo nadaljuje zadevno dejavnost, ampak tudi prevzame bistveni del, v smislu števila in strokovnega znanja, zaposlenih, ki jih je njegov predhodnik predhodno določil za to nalogo (v točki 92 zgoraj navedena sodba Hidalgo in drugi, točka 32).

94 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je bil v obravnavanem primeru obstoj prenosa podjetja med nekdanjim in novim izvajalcem naročila odvisen od tega, ali bo novi izvajalec morebiti prevzel bistveni del, v smislu števila in strokovnega znanja, zaposlenih, ki jih je tožeča stranka določila za izvajanje pogodbe. Zato Komisija ni mogla, niti ko je objavila javni razpis niti ko je sprejela sklep o dodelitvi, vedeti, ali so dejanski pogoji za obstoj prenosa podjetja, ki sproži uporabo zakona z dne 19. decembra 2003, s katerim je prenesena Direktiva 2001/23, izpolnjeni.

95 Poleg tega dopis z dne 14. decembra 2005, na katerega se tožeča stranka sklicuje in v katerem je družba Group 4 Falck izrazila svojo voljo, da prednostno zaposli 40 dodatnih zaposlenih oseb družbe Brink's, določenih za izvedbo naročila, katerega izvajalka je bila, izraža samo namen. Tega namena ni mogoče enačiti s prevzemom bistvenega dela, v smislu števila in strokovnega znanja, zaposlenih (173), ki jih je družba Brink's določila za sporno naročilo, to je s pogojem, ki se zahteva v sodni praksi za obstoj prenosa podjetja (glej v tem smislu v točki 92 zgoraj navedeno sodbo Hidalgo in drugi, točka 32).

96 Poleg tega je bil ta namen izražen po predložitvi ponudbe družbe Group 4 Falck in po sklepu o dodelitvi. V okviru ničnostne tožbe na podlagi člena 230 ES pa je treba zakonitost zadevnega akta Skupnosti presojati na podlagi dejanskega in pravnega stanja, ki je obstajalo takrat, ko je bil ta akt sprejet (v točki 42 zgoraj navedena sodba Francija proti Komisiji, točka 7; sodbi Sodišča prve stopnje z dne 25. junija 1998 v zadevi British Airways in drugi proti Komisiji, T-371/94 in T-394/94, Recueil, str. II-2405, točka 81, in z dne 14. januarja 2004 v zadevi Fleuren Compost proti Komisiji, T-109/01, Recueil, str. II-127, točka 50), in na podlagi informacij, s katerimi je institucija, ki je akt izdala, lahko razpolagala, ko ga je sprejela (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 24. septembra 2002 v zadevi Falck in Acciaierie di Bolzano proti Komisiji, C-74/00 P in C-75/00 P, Recueil, str. I-7869, točka 168). Tožeča stranka se tako pred sodiščem Skupnosti ne more sklicevati na dejstva po sklepu o dodelitvi ali za katera Komisija ob sprejetju tega sklepa ni mogla vedeti. Enako velja za trditev tožeče stranke, da naj bi družba Group 4 Falck 31. marca 2006 prevzela 56 od 173 zaposlenih, ki jih je določila za izvedbo spornega naročila.

97 Zato je treba ugotoviti, da dejanske okoliščine, potrebne za obstoj prenosa podjetja, ob predložitvi ponudbe družbe Group 4 Falck 12. oktobra 2005 niso bile izpolnjene niti niso bile izpolnjene ob sprejetju sklepa o dodelitvi.

98 Poleg tega na očitek tožeče stranke, ki se nanaša na nezakonitost zavrnitve Komisije, da umakne sklep o dodelitvi, ni treba odgovoriti zaradi neobstoja implicitne odločitve o zavrnitvi in nedopustnosti predlogov tožeče stranke za razglasitev ničnosti dopisov Komisije z dne 7. in 14. decembra 2005, razen kar zadeva zavrnitev sporočitve sestave ocenjevalnega odbora.

99 Zato je treba ugotoviti, da trditve tožeče stranke ni mogoče sprejeti.

100 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba ta del tožbenega razloga zavrniti.

Drugi del, ki se nanaša na nezakonitost specifikacij Komisije

– Trditve strank

101 Tožeča stranka očita Komisiji, da v specifikacije, izročene ponudnikom, ni vključila seznama svojih zaposlenih in pogojev njihove pogodbe. Ker takega seznama ni bilo, naj bi bilo nemogoče, da bi ena od ponudb, ki so jih predložili drugi ponudniki, lahko vključevala prevzem navedenih zaposlenih.

102 Komisija meni, da tudi če bi bil prenos podjetja izkazan, naj iz tega ne bi bilo mogoče sklepati, da je naročnik v specifikacijah dolžan naložiti prevzem pogodb o zaposlitvi.

– Presoja Sodišča prve stopnje

103 Na podlagi načel dobrega upravljanja in lojalnega sodelovanja med institucijami Skupnosti in državami članicami se morajo institucije prepričati, da pogoji, določeni v javnem razpisu, potencialnih ponudnikov ne spodbujajo h kršitvi nacionalne zakonodaje, ki se uporablja za njihovo dejavnost (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 6. julija 2000 v zadevi AICS proti Parlamentu, T-139/99, Recueil, str. II-2849, točka 41).

104 V obravnavanem primeru ni mogoče meniti, da neobstoj seznama zaposlenih družbe Brink's v specifikacijah ponudnike ali naročnika spodbuja h kršenju nacionalne zakonodaje v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetja. Komisija v specifikacijah ni določila pogoja, ki bi nujno povzročal kršitev zakona z dne 19. decembra 2003, s tem da bi onemogočal kakršen koli prevzem pogodb o zaposlitvi v primeru prenosa podjetja. Edini pogoji v specifikacijah v zvezi z osebjem, in sicer

zahteva najmanj enega leta, treh let ali petih let delovnih izkušenj glede na delovno mesto in zahteva, da mora imeti vsaj 10 % varnostnikov opravljeno osnovno usposabljanje za reševalca in/ali prostovoljnega gasilca, niso ovirali upoštevanja morebitne obveznosti, ki izhaja iz zakona z dne 19. decembra 2003, da se prevzamejo pogodbe o zaposlitvi uslužbencev, ki jih je družba Brink's določila za izvajanje pogodbe o nadzoru.

105 Poleg tega je bilo v specifikacijah izrecno določeno, da mora biti ponudnik, ki mu je bilo naročilo oddano, ob podpisu pogodbe v skladu s predpisi, ki veljajo v Luksemburgu, kar naj bi ponudnike spodbudilo, da se prepričajo, ali izpolnjujejo veljavno nacionalno zakonodajo.

106 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba očitek tožeče stranke v zvezi z neobstojem seznama njenih zaposlenih v specifikacijah zavrniti.

b) Prvi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev načela enakega obravnavanja, ki se uporablja za javna naročila

Trditve strank

107 Tožeča stranka meni, da naj bi jo Komisija, s tem ko je določila najmanj eno leto delovne dobe, postavila v neugoden položaj, ker glede na to, da je za naročilo zadolžena od 70. let prejšnjega stoletja, zaposluje veliko delavcev, katerih delovna doba presega eno leto, kar pomeni gotov strošek dela, ki ga drugim ponudnikom ni bilo treba vključiti v svoje ponudbe. Če prevzem vseh pogodb o zaposlitvi z ohranitvijo pravic zaposlenih družbe

Brink's, ki so bili določeni za sporno naročilo, ne bi bil nujen za novega izvajalca naročila, bi ga torej morala predpisati Komisija, da bi preprečila tako kršitev načela enakega obravnavanja.

108 Tožeča stranka meni, da določitev prevzema pogodb o zaposlitvi drugim ponudnikom ne bi preprečila, da predlagajo nižje cene, ker bi izboljšali druge vidike svojih ponudb.

109 Komisija trdi, da je pogoj najmanj enega leta delovnih izkušenj za uslužbence realna zahteva, prilagojena posebnosti naloge nadzorovanja njenih prostorov, ki je poleg tega prispevala k čim večjemu odprtju naročila za konkurenco.

110 Dodaja, da če bi zahtevala več let delovnih izkušenj, da bi upoštevala plačne zahteve, ki bremenijo družbo Brink's, bi to bilo diskriminacijsko do drugih ponudnikov.

111 Komisija poleg tega meni, da je luksemburško pravo ni pooblaščalo, da določi prevzem pogodb o zaposlitvi.

Presoja Sodišča prve stopnje

112 V skladu s členom 89(1) finančne uredbe morajo biti vsa javna naročila, ki se v celoti ali delno financirajo iz proračuna, izvedena v skladu z načeli preglednosti, sorazmernosti, enakega obravnavanja in nediskriminacije.

113 Tako je v skladu z ustaljeno sodno prakso naročnik v vsaki fazi postopka zavezan upoštevati načelo enakega obravnavanja ponudnikov in posledično enake možnosti vseh ponudnikov (sodba Sodišča z dne 29. aprila 2004 v zadevi Komisija proti CAS Succhi di Frutta, C-496/99 P, Recueil, str. I-3801, točka 108; sodbi Sodišča prve stopnje z dne 17. decembra 1998 v zadevi Embassy Limousines & Services proti Parlamentu, T-203/96, Recueil, str. II-4239, točka 85, in z dne 12. julija 2007 v zadevi Evropaïki Dynamiki proti Komisiji, T-250/05, neobjavljena v ZOdl., točka 45).

114 Načelo enakega obravnavanja med ponudniki, katerega cilj je spodbujanje razvoja zdrave in učinkovite konkurence med podjetji, ki sodelujejo pri javnem naročilu, zahteva, da imajo vsi ponudniki pri postavljanju pogojev svojih ponudb enake možnosti, in torej zahteva, da za vse konkurente veljajo enaki pogoji (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 12. marca 2008 v zadevi European Network proti Komisiji, T-332/03, neobjavljena v ZOdl., točka 125 in navedena sodna praksa).

115 Cilj načela preglednosti, ki je povezano z njim, je predvsem zagotoviti neobstoj tveganja favoriziranja in samovolje naročnika. To načelo zahteva, da so vsi pogoji in načini postopka oddaje v obvestilu o naročilu ali v razpisni dokumentaciji oblikovani jasno, natančno in enopomensko (v točki 113 zgoraj navedena sodba Komisija proti CAS Succhi di Frutta, točka 111).

116 V istem smislu člen 131(1), prvi pododstavek, podrobnih pravil za izvajanje določa, da morajo biti „[t]ehnične specifikacije […] take, da omogočajo enako možnost sodelovanja vsem kandidatom in ponudnikom in ne smejo ustvariti neupravičenih ovir za oddajo konkurenčnih ponudb“.

117 V obravnavanem primeru tožeča stranka trdi, da naj javni razpis, pri katerem je bilo v specifikacijah določeno najmanj eno leto delovnih izkušenj, ne bi omogočal zagotavljanja enakega obravnavanja ponudnikov.

118 Treba je ugotoviti, da se pogoj najmanj enega leta delovnih izkušenj za uslužbence na področju varovanja, določen v točki 21 specifikacij, uporablja brez razlike za vse ponudnike.

119 Poleg tega je bil ta pogoj naveden jasno, natančno in enopomensko.

120 Poleg tega se zahteva najmanj enega leta poklicnih izkušenj ne zdi neustrezna glede na naloge nadzora, ki jih je treba izpolniti pri izvajanju pogodbe. Treba je navesti, da se je v specifikacijah za delovni mesti vodje lokacije in vodje ekipe zahtevalo najmanj pet let delovnih izkušenj na področju varovanja, od tega najmanj dve leti na področju vodenja ekip za varovanje in najmanj tri leta delovnih izkušenj za vodje centra varnosti. Določbe specifikacij v zvezi z delovnimi izkušnjami uslužbencev kažejo torej namen naročnika, da zahteve v zvezi z delovnimi izkušnjami prilagodi posebnostim delovnega mesta, ki ga je treba zasesti.

121 Poleg tega tožeča stranka ne izpodbija ustreznosti zahteve najmanj enega leta delovnih izkušenj za posebnosti naloge, ki jo je treba opraviti.

122 Vsekakor bi Komisija, tako kot poudarja, prispevala k zmanjšanju števila potencialnih ponudnikov, če bi določila več kot eno leto delovnih izkušenj, in tako ovirala razvoj učinkovite konkurence, ne da bi se to zdelo upravičeno glede na potrebe naloge. Tak pogoj bi pomenil neupravičeno oviro za oddajo konkurenčnih ponudb v smislu člena 131 podrobnih pravil za izvajanje.

123 Poudariti je tudi treba, da ima Direktiva 2001/23, ki je bila v luksemburško pravo prenesena z zakonom z dne 19. decembra 2003, določeno področje uporabe. Ker pogoji za prenos podjetja niso bili izpolnjeni (glej točke od 89 do 97 zgoraj), Komisiji ni bilo

treba določiti prevzema pogodb o zaposlitvi. Komisija namreč ni pristojna, da družbo obveže, niti da prenese svoje pogodbe o zaposlitvi niti da zaposli osebe, ki jih ni izbrala.

124 Zato je treba ugotoviti, da Komisiji na podlagi načela enakega obravnavanja ponudnikov ni bilo treba določiti niti več kot enega leta delovnih izkušenj niti prevzema uslužbencev, ki jih je družba Brink's določila za izvajanje naročila. Ta tožbeni razlog je torej treba zavrniti.

c) Tretji tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev načela enakega obravnavanja, ki se uporablja za javna naročila, ker je imela družba Group 4 Falck ob oddaji ponudbe privilegirane informacije

Trditve strank

125 Tožeča stranka meni, da je imela družba Group 4 Falck privilegirane informacije, ki so ji lahko pomagale in dale prednost pri pripravi ponudbe. Posledica tega naj bi bila kršitev načela enakega obravnavanja, natančneje enakega obravnavanja ponudnikov.

126 Te bistvene informacije naj bi družba Securicor Luxembourg – ki je postala družba Brink's – poslala svoji nekdanji matični družbi ob združitvi družbe Group 4 Falck A/S in družbe Securicor, da bi odgovorila na zahteve za dodatne informacije, ki jih je poslala Komisija po priglasitvi koncentracije. Šlo naj bi zlasti za promet po strankah in po dejavnostih, podatke o pogodbah, sezname strank, informacije o kontaktnih osebah ter analize cen, stroškov, marž in dobičkov. Tudi če Komisija upravičeno ne bi vedela za to

dejstvo pri oddaji naročila, bi morala umakniti svoj sklep o dodelitvi, ko jo je tožeča stranka seznanila z njim v dopisu z dne 5. decembra 2005.

127 Tožeča stranka poudarja, da je bil mehanizem za zavarovanje dejavnosti (*ring fencing*), predviden z odločbo Komisije z dne 28. maja 2004 za zagotovitev, da družba Group 4 Falck ne bi mogla dobiti in uporabljati poslovnih skrivnosti, znanja, poslovnih informacij ali katerih koli drugih zaupnih informacij v zvezi s prenesenimi sredstvi, uveden šele z datumom te odločbe.

128 Komisija meni, da načelo enakega obravnavanja ponudnikov ni kršeno samo zato, ker ima eden od ponudnikov določene informacije, naj bodo to privilegirane, ki jih drugi ponudniki nimajo. Meni, da ji ni treba sistematično preverjati, ali so informacije, ki jih imajo ponudniki, zaupne.

129 Komisija pojasnjuje, da ob dodelitvi naročila ni imela nobenega razloga, da bi menila, da ponudnik, ki mu je bilo naročilo oddano, razpolaga s takimi informacijami, saj je bil mehanizem za zavarovanje dejavnosti uveden po odločbi Komisije z dne 28. maja 2004. Po njenem mnenju tožeča stranka ni dokazala, da naj bi družba Group 4 Falck imela privilegirane informacije.

130 Intervenient navaja, da ni nikoli dobil informacij o tožeči stranki ali spornem naročilu od svoje matične družbe Group 4 Falck A/S ali od družbe, nastale iz združitve dveh skupin, družbe Group 4 Securicor plc, niti pred združitvijo niti po njej. Poudarja, da so bile informacije, ki naj bi bile po mnenju tožeče stranke poslane, vsekakor preveč splošne, da bi lahko koristile pri tej ponudbi, ker v njih ni bilo bistvenih podatkov, kot so podrobni podatki o stroških (plače, stopnja odsotnosti z dela, stroški vodstva in usposabljanja) in profitna marža v zvezi z zadevnim naročilom. Te informacije naj bi bile poleg tega stare in zastarele glede na spremembe, ki so se zgodile po vključitvi tožeče stranke v skupino Brink's Inc., ter pomembne razlike med tem in prejšnjim

javnim razpisom (ponovna opredelitev kategorij uslužbencev in nalog, ki so jim dodeljene, nove obveznosti usposabljanja in okrepljene zahteve v zvezi z opremo).

Presoja Sodišča prve stopnje

131 Ugotoviti je treba, ali je imela družba Group 4 Falck zaupne informacije, zaradi katerih je lahko imela odločilno prednost pri pripravi svoje ponudbe. Za to bi bilo treba ugotoviti, po eni strani, da je tožeča stranka ob priglasitvi koncentracije poslala tovrstne bistvene informacije in, po drugi strani, da je te informacije družbi Group 4 Falck nato poslala njena matična družba, družba Group 4 Falck pa jih je uporabila pri pripravi svoje ponudbe.

132 Tožeča stranka trdi, da je bistvene informacije poslala svoji nekdanji matični družbi Securicor, od katere jih je dobila družba Group 4 Falck. V prilogi k tožbi je predložila vrsto elektronskih sporočil, ki so bila med 5. marcem 2004 in 26. aprilom 2004 poslana družbi Securicor in ki vsebujejo zlasti informacije v zvezi z naročilom varovanja v Luxembourgu, prometom iz desetih najpomembnejših pogodb tožeče stranke (pri čemer je na prvem mestu varovanje prostorov Komisije) ter strukturo neposrednih in posrednih stroškov njene dejavnosti varovanja. Med poslanimi informacijami so tudi socialni podatki, kot so ugotovljena povprečna stopnja bolniških dopustov ali pomen dodatnih ur in stopnja marže v zvezi z dejavnostjo varovanja tožeče stranke.

133 Te informacije, ki se nanašajo na celotno dejavnost varovanja tožeče stranke, in ne na sporno naročilo, niso take, da bi imel izbrani ponudnik zaradi njih odločilno prednost, ker ne omogočajo natančnega izračuna cene iz ponudbe tožeče stranke.

134 Tožeča stranka poleg tega ne predloži nobenega dokaza v podporo svoji trditvi, da naj bi te informacije družbi Group 4 Falck poslala njena matična družba, družba Group 4 Falck pa naj bi jih uporabila pri pripravi svoje ponudbe, kar naj bi bilo v nasprotju z izjavami o zaupnosti, ki so jih podpisali zaposleni družbe Group 4 Falck na podlagi odločbe Komisije z dne 28. maja 2004.

135 Opozoriti je tudi treba, da tožeča stranka in intervenient nista bili edini podjetji, ki sta oddali ponudbo. Tudi ob predpostavki, da je izbrani ponudnik imel navedene informacije, bi bilo zanj tvegano, če bi svojo ponudbo oblikoval izključno glede na ponudbo tožeče stranke, ki je bila samo eden od šestih ponudnikov, pri čemer bi se oprl na podatke iz leta 2004 pred prevzemom družbe Securicor Luxembourg – ki je postala Brink's – s strani skupine Brink's, ki je lahko medtem v upravljanje podjetja vnesla pomembne spremembe.

136 Iz zgoraj navedenega izhaja, da tožeča stranka ni dokazala, niti da je ob priglasitvi koncentracije poslala zaupne informacije, zaradi katerih bi družba Group 4 Falck lahko imela prednost pri pripravi svoje ponudbe, niti da naj bi take informacije družbi Group 4 Falck poslala njena matična družba, izbrani ponudnik pa naj bi jih uporabil v okviru javnega razpisa.

137 Ta tožbeni razlog je torej treba zavrniti.

d) Četrti tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev odločbe Komisije z dne 28. maja 2004

Trditve strank

138 Tožeča stranka s tem tožbenim razlogom trdi, da je sklep o dodelitvi nezakonit, ker naj bi bila z njim kršena odločba Komisije z dne 28. maja 2004.

139 Z odločbo Komisije z dne 28. maja 2004 naj bi bila dovoljena združitev družbe Group 4 Falck A/S in družbe Securicor, ob upoštevanju prenosa določenega števila sredstev, med katerimi je bila družba Securicor Luxembourg, prenesena na skupino Brink's. Po mnenju tožeče stranke naj bi dodelitev spornega naročila, ki ga je prej imela družba Brink's, družbi Group 4 Falck omogočila družbi Securicor, da dobi nazaj tržne deleže in sredstva, prenesena v okviru združitve. To ponovno pridobitev naj bi poleg tega omogočile zaupne informacije, ki jih je skupina Group 4 Securicor pridobila ob priglasitvi koncentracije.

140 Komisija izpodbija kakršno koli kršitev odločbe z dne 28. maja 2004, zlasti zavez, ki sta jih sprejeli družbi Group 4 Falck A/S in Securicor, da bi dobili odločbo o združljivosti koncentracije s skupnim trgom.

141 Komisija poudarja, da zaveza 10 v odločbi, v skladu s katero družba Group 4 Falck Securicor šest mesecev od prenosa ni smela dejavno novačiti strank prenesenih družb, ni bila kršena. Ponudba družbe Group 4 Falck naj bi bila dejansko predložena 12. oktobra 2005, to je po roku šestih mesecev od prenosa, do katerega je prišlo 4. marca 2005.

142 V skladu z zavezo 9 v odločbi Komisije z dne 28. maja 2004 naj bi družba Group 4 Falck tudi ne smela pridobiti ali uporabljati zaupnih informacij v zvezi s tožečo stranko. Po mnenju Komisije družba Group 4 Falck ni mogla kršiti te zaveze, ob upoštevanju mehanizma za zavarovanje dejavnosti, uvedenega ob koncentraciji, kot dokazuje poročilo pooblaščenca, pristojnega za nadzor upoštevanja sprejetih zavez. Komisija meni, da tožeča stranka ne navaja nobenega dokaza za to, da naj bi bile sprejete zaveze kršene.

143 Tožeča stranka v repliki pojasnjuje, da je bil mehanizem za zavarovanje dejavnosti uveden šele po sprejetju odločbe Komisije z dne 28. maja 2004 in se nanaša samo na informacije, poslane po tej odločbi, medtem ko so bile zaupne informacije v zvezi s spornim naročilom poslane pred tem datumom.

144 Dodaja tudi, da če bi se upošteval časovni razpored, predviden v predhodnem informativnem obvestilu, družba Group 4 Falck ne bi smela sodelovati pri postopku javnega razpisa, ob upoštevanju šestmesečnega roka iz zaveze 10.

145 Komisija poudarja, da je datum objave obvestila o naročilu, napovedan v predhodnem informativnem obvestilu, samo okvirna ocena. Pojasnjuje, da je priprava javnega razpisa potekala dlje, kot je bilo sprva predvideno, ker se je nanašala na različne organe Skupnosti.

Presoja Sodišča prve stopnje

146 Trditev tožeče stranke, da naj bi dodelitev spornega naročila družbi Group 4 Falck privedla do tega, da bo skupina, nastala iz združitve, dobila nazaj tržne deleže, torej prenesena sredstva, je treba zavrniti. Cilj prenosa sredstev, ki jih ima družba Securicor na trgu varovanja v Luksemburgu, določenega z odločbo Komisije z dne 28. maja 2004,

je preprečiti, da koncentracija ne privede do prevladujočega položaja na tem trgu. Cilj tega prenosa ni prepovedati skupini, nastali iz združitve, da obnovi svoje tržne deleže na zadevnem trgu, če ta obnovitev tržnih deležev izhaja iz svobodne konkurence, kar velja v obravnavanem primeru. Razlaga tožeče stranke v zvezi s prenosom sredstev, določenim z odločbo Komisije z dne 28. maja 2004, bi izkrivila svobodno konkurenco, saj dokončno zamrzne tržni delež, ki ga ima hčerinska družba skupine, nastale iz združitve, na zadevnem trgu.

147 Kar zadeva kršitev zaveze 9 v zvezi s prepovedjo pridobivanja in uporabe zaupnih informacij, je treba opozoriti, da tožeča stranka ne navaja nobenega dejstva ali dokaza v podporo svoji trditvi, da naj bi bila ta zaveza kršena.

148 Tudi zaveza 10 odločbe Komisije z dne 28. maja 2004, ki družbi Group 4 Falck prepoveduje kakršno koli dejavno novačenje njenih nekdanjih strank (med katerimi je Komisija) šest mesecev od prenosa, to je do 4. septembra 2005, ni bila kršena. Samo formalna predložitev ponudbe se namreč lahko šteje za dejavno novačenje, kar zadeva naročilo, ki je predmet javnega razpisa. Ponudba družbe Group 4 Falck pa je bila predložena 12. oktobra 2005, to je po izteku roka. Niti prošnja družbe Group 4 Falck z dne 25. marca 2005, da bi bila obveščena o datumu, ko bodo specifikacije na voljo, niti prošnja, da bi dobila specifikacije javnega razpisa, vložena 1. septembra 2005, ne moreta šteti za dejavno novačenje v tem okviru.

149 Poleg tega je treba zavrniti trditev tožeče stranke, ki temelji na razliki med objavo javnega razpisa in datumom, napovedanim v predhodnem informativnem obvestilu. Datum, napovedan v tem obvestilu, je namreč samo ocena, ki za naročnika ni zavezujoča.

150 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba ta tožbeni razlog zavrniti.

e) Peti tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, načela preglednosti in pravice do dostopa do dokumentov institucij

Trditve strank

151 Po mnenju tožeče stranke je Komisija kršila obveznost obrazložitve, določeno v členu 253 ES, členu 12(1) Direktive Sveta 92/50/EGS z dne 18. junija 1992 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil storitev (UL L 209, str. 1), členu 100(2) finančne uredbe in členu 149(3) podrobnih pravil za izvajanje.

152 Meni, da samo sporočitev ocen, dodeljenih družbi Group 4 Falck in njej, na podlagi vsakega merila dodelitve, brez pojasnila izbrane metode ocenjevanja in njene praktične uporabe, ni zadostna obrazložitev. Tožeča stranka opozarja, da je Komisiji v dopisu z dne 8. decembra 2005 jasno navedla, da se ji obrazložitev, ki jo je zagotovila, ne zdi zadostna.

153 Tožeča stranka meni, da je odgovor Komisije v dopisu z dne 14. decembra 2005, v katerem samo navede, da je družba Group 4 Falck predložila dovolj dokazil, nesprejemljiv za institucijo, ki jo obvezuje obveznost preglednosti.

154 Poleg tega tožeča stranka trdi, da je Komisija, s tem ko ji ni poslala dokumentov, ki jih je predložila družba Group 4 Falck, da bi dokazala informacije, zahtevane s specifikacijami, kršila pravico do dostopa do dokumentov institucij. Poleg tega naj ta zavrnitev ne bi temeljila na utemeljenem razlogu. Meni, da bi ji Komisija lahko poslala anonimizirano različico dokumentov.

155 Komisija trdi, da je glede na sodno prakso v zvezi z obsegom obveznosti obrazložitve aktov na področju javnih naročil zadostno obrazložila sklepa o dodelitvi in zavrnitvi.

156 Dodaja, da ker je bila njena obrazložitev zadostna, ji ni bilo treba poslati dokazil, ki jih je družba Group 4 Falck predložila v okviru oddaje svoje ponudbe.

Presoja Sodišča prve stopnje

157 Najprej je treba poudariti, da je tožeča stranka v odgovoru na pisno vprašanje Sodišča prve stopnje potrdila, da se s tem tožbenim razlogom kljub njegovemu naslovu sklicuje samo na kršitev obveznosti obrazložitve.

158 Ustaljena sodna praksa je, da mora biti obrazložitev, ki se zahteva v členu 253 ES, prilagojena naravi obravnavanega akta ter mora jasno in nedvoumno izražati sklepanje institucije, ki je akt izdala, tako da se lahko stranke seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in da lahko pristojno sodišče izvede nadzor (sodba Sodišča z dne 2. aprila 1998 v zadevi Komisija proti Sytraval in Brink's France, C-367/95 P, Recueil, str. I-1719, točka 63; sodbi Sodišča prve stopnje z dne 14. julija 1995 v zadevi Koyo Seiko proti Svetu, T-166/94, Recueil, str. II-2129, točka 103, in z dne 8. maja 1996 v zadevi Adia Interim proti Komisiji, T-19/95, Recueil, str. II-321, točka 32).

159 V nasprotju s trditvami tožeče stranke obveznost obrazložitve zavrnitve njene ponudbe, ki jo ima Komisija, v obravnavanem primeru ne spada na področje uporabe Direktive 92/50. Kot je bilo navedeno v točkah od 1 do 3 zgoraj, so upoštevne določbe, ki se uporabljajo v tem primeru, finančna uredba in podrobna pravila za izvajanje,

natančneje člen 100(2) finančne uredbe in člen 149 podrobnih pravil za izvajanje, ki urejata obveznost obrazložitve, ki jo ima pristojna institucija pri postopku oddaje javnih naročil.

160 Iz teh določb in ustaljene sodne prakse izhaja, da naročnik izpolni svojo obveznost obrazložitve, če, najprej, nemudoma obvesti zavrnjene ponudnike o razlogih za zavrnitev njihove ponudbe in če, nato, ponudnike, ki so predložili sprejemljivo ponudbo in poslali zahtevo, v 15 dneh od prejema pisne zahteve obvesti o značilnostih in relativnih prednostih izbrane ponudbe ter imenu ponudnika, ki mu je bilo naročilo oddano (sodba Sodišča prve stopnje z dne 10. septembra 2008 v zadevi Evropaïki Dynamiki proti Komisiji, T-465/04, neobjavljena v ZOdl., točka 47 in navedena sodna praksa).

161 Ta postopek je v skladu s ciljem obveznosti obrazložitve, določene v členu 253 ES.

162 Zato je treba, da bi ugotovili, ali je Komisija v obravnavanem primeru upoštevala obveznost obrazložitve, preučiti sklepa o dodelitvi in zavrnitvi ter dopise Komisije z dne 5., 7. in 14. decembra 2005, poslane tožeči stranki v odgovor na njene izrecne zahteve z dne 1., 5. in 8. decembra 2005 za dodatne informacije o sklepih o dodelitvi in zavrnitvi.

163 Komisija je v sklepu o zavrnitvi v skladu s členom 100(2) finančne uredbe navedla razloge, zaradi katerih je bila ponudba tožeče stranke zavrnjena, to je, da navedena ponudba po koncu končnega ocenjevanja ni dobila najboljše ocene. Tožečo stranko je tudi obvestila o možnosti, da zahteva dodatne informacije o razlogih za zavrnitev njene ponudbe in, ker je bila ta sprejemljiva, da je obveščena o značilnostih in relativnih prednostih izbrane ponudbe ter imenu ponudnika, ki mu je bilo naročilo oddano.

164 Kar zadeva dopise z dne 5., 7. in 14. decembra 2005, je treba najprej poudariti, da je Komisija odgovorila na pisne zahteve tožeče stranke z dne 1., 5. in 8. decembra 2005 ob upoštevanju maksimalnega roka 15 koledarskih dni od prejema navedenih zahtev, kot je določeno v členu 149(3) podrobnih pravil za izvajanje.

165 Dopis z dne 5. decembra 2005 se je glasil:

„[…]

V specifikacijah je bilo določeno, da se naročilo dodeli ekonomsko najugodnejši ponudbi po metodologiji, ki je v njih podrobno navedena.

Naročilo v zvezi z javnim razpisom […] je oddano družbi:

[Group 4 Falck]

[…]

Primerjava ocene vaše ponudbe v primerjavi s ponudbo ponudnika, ki mu je bilo naročilo oddano, je podrobno predstavljena v naslednji preglednici:

	Group 4 Falck	[Brink's]
Kvalitativna ocena	30/30	30/30
Finančna ocena	70/70	68,67/70
Končna ocena	100/100	98,67/100
MESTO	1	2

[…]"

166 V dopisu z dne 14. decembra 2005, ki je vseboval več informacij v odgovor na pojasnila, ki jih je zahtevala tožeča stranka, je bilo navedeno zlasti:

„[…]

Kot dodatek našemu predhodnemu dopisu vam pošiljamo dodatne informacije v zvezi s kvalitativno oceno ponudb:

Kvalitativna ocena	Group 4 Falck	[Brink's]
Merilo 26: Vzpostavljena struktura za zagotavljanje storitev, ki so predmet pogodbe	10/10	10/10
Merilo 27: Vzpostavljena struktura – roki za vzpostavitev učinkovitega mehanizma ob različnih nepredvidenih manifestacijah ali dogodkih ali kakršni koli spremembi mehanizma varovanja	10/10	10/10
Merilo 28: Osnovna usposobljenost za reševalca in/ali prostovoljnega gasilca	10/10	10/10
SKUPAJ	30/30	30/30

Kar zadeva merili 26 in 27, so bili opisi, ki sta jih predložili družba Brink's in družba Group 4 Falck, ocenjeni kot popolni in zelo zadovoljivi. Zaslužijo si torej najvišje število točk v skladu z metodologijo, podrobno navedeno v specifikacijah.

Kar zadeva merilo 28, je družba Group 4 Falck predložila dovolj dokazil, na podlagi katerih je mogoče upravičiti 10 dobljenih točk za to merilo.

Zaradi razlogov zaupnosti ponudbe vašega konkurenta vam ne smemo podrobneje predstaviti njene vsebine.

[…]“

167 Treba je ugotoviti, da je Komisija, s tem ko je v teh dopisih navedla ime ponudnika, ki mu je naročilo oddano, ter značilnosti in relativne prednosti izbrane ponudbe v primerjavi s ponudbo tožeče stranke glede na merila dodelitve, določena v specifikacijah, pravno zadostno obrazložila zavrnitev ponudbe tožeče stranke.

168 Prvič, tožeča stranka je na podlagi predloženih preglednic lahko pri vsakem merilu neposredno primerjala točke, ki so ji bile dodeljene, s točkami, ki jih je dobil izbrani ponudnik, ker ji Komisija ni sporočila samo skupnega števila točk, ki sta ga dobili zadevni ponudbi. Zlasti je tožeča stranka na podlagi prve preglednice lahko nemudoma prepoznala natančne razloge, zaradi katerih njena ponudba ni bila izbrana, to je zaradi nižjega števila točk pri finančni oceni v primerjavi z družbo Group 4 Falck (glej v tem smislu sodbe Sodišča prve stopnje z dne 26. februarja 2002 v zadevi Esedra proti Komisiji, T-169/00, Recueil, str. II-609, točke od 191 do 193; z dne 25. februarja 2003 v zadevi Strabag Benelux proti Svetu, T-183/00, Recueil, str. II-135, točka 57, in z dne 25. februarja 2003 v zadevi Renco proti Svetu, T-4/01, Recueil, str. II-171, točka 95).

169 Drugič, iz dopisa z dne 14. decembra 2005 je tudi izhajalo, da ponudba tožeče stranke ni bila pri nobenem od treh meril kakovosti, določenih v specifikacijah, uvrščena bolje kot izbrana ponudba. Poleg tega so bili v splošnih pripombah k ocenam v tem dopisu pojasnjeni razlogi, zakaj je Komisija obema zadevnima ponudbama dodelila največ točk.

170 Nazadnje, tožeča stranka ne more upravičeno trditi, da je Komisija ni obvestila o izbrani metodi ocenjevanja za vsako merilo in njeni praktični uporabi.

171 Ker je bila družba Brink's naslovnica specifikacij javnega razpisa, je bila namreč natančno obveščena o metodi ocenjevanja, ki jo je izbrala Komisija, še preden je ta

sporno naročilo dodelila intervenientu. Zahtevana pojasnila v zvezi z uporabo te metode so ji bila nato poslana v dopisu Komisije z dne 14. decembra 2005.

172 Kar zadeva merili iz točk 26 in 27 specifikacij, je bila v specifikacijah opisana metoda ocenjevanja, ki se uporablja, pri čemer je bilo opozorjeno zlasti, da bo zelo zadovoljiv opis vzpostavljene strukture za, po eni strani, optimalno zagotavljanje storitev na različnih krajih in, po drugi strani, čim krajše roke za vzpostavitev učinkovitega mehanizma ob različnih nepredvidenih manifestacijah ali dogodkih ali kakršni koli spremembi mehanizma varovanja privedel do najvišje ocene, to je 10 točk, za vsako od teh dveh meril. Komisija je v dopisu z dne 14. decembra 2005 pojasnila, kako je uporabila to metodo, pri čemer je za tožečo stranko navedla, da so bili opisi, ki sta jih predložili družbi Brink's in Group 4 Falck na podlagi teh dveh meril, ocenjeni kot zelo zadovoljivi in da jim je bilo torej dodeljeno največ točk v skladu z metodologijo, podrobno navedeno v specifikacijah.

173 Kar zadeva merilo iz točke 28 specifikacij, je v specifikacijah pojasnjena izbrana metoda ocenjevanja, pri čemer je navedeno, da bo ponudba z najvišjim odstotkom uslužbencev, ki so opravili osnovno usposabljanje za reševalca ali prostovoljnega gasilca, dobila največ točk, druge ponudbe pa bodo dobile nižjo oceno sorazmerno z njihovim odstopanjem od najvišjega odstotka. Dodelitev najvišje ocene ponudbi tožeče stranke in ponudbi izbranega ponudnika, s čimer je bila tožeča stranka seznanjena z dopisom z dne 14. decembra 2005, je torej pomenila, da sta ti podjetji navedli enak odstotek. Zato Komisiji na podlagi obveznosti obrazložitve ni bilo treba posebej pojasniti uporabe metode, določene v specifikacijah, poleg pojasnil, ki jih je tožeči stranki dala v odgovor na njeno zahtevo po pojasnitvi v zvezi z dokazili, ki jih je predložil intervenient.

174 Kar zadeva finančno oceno ponudb, je bilo v točki 29 specifikacij pojasnjeno, da bo ponudbi z najnižjo ceno dodeljeno največ točk, druge ponudbe pa bodo dobile

obratnosorazmerno oceno. Oceni, dodeljeni ponudbi tožeče stranke in ponudbi izbranega ponudnika, torej temeljita na matematičnem sklepanju, uporabe katerega Komisiji ni bilo treba dodatno pojasnjevati.

175 Glede na te informacije je treba ugotoviti, da je Komisija izpolnila svojo obveznost obrazložitve, kot je razložena v sodni praksi.

176 Poudariti je tudi treba, da Komisiji na podlagi obrazložitve sklepov o dodelitvi in zavrnitvi tožeči stranki ni bilo treba poslati dokumentov, ki jih je predložila družba Group 4 Falck. Člen 100(2) finančne uredbe namreč določa samo, da naročnik na podlagi pisne zahteve sporoči značilnosti in relativne prednosti izbrane ponudbe ter ime ponudnika, ki mu je bilo naročilo oddano.

177 Ker Komisija ni kršila obveznosti obrazložitve, je treba ta tožbeni razlog zavrniti.

f) Šesti tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev pravil javnega naročila, neupoštevanje specifikacij, kar zadeva oceno kvalitativnega merila v zvezi z osnovno usposobljenostjo uslužbencev za reševalca in/ali prostovoljnega gasilca, ter očitno napako pri presoji

Trditve strank

178 Tožeča stranka trdi, da družba Group 4 Falck ob predložitvi ponudbe in tudi ob vložitvi tožbe ni imela varnostnega osebja, potrebnega za izvedbo spornega naročila. Trdi, da

intervenient torej ni mogel predložiti dokazil, ki se zahtevajo s točko 28 specifikacij, to je kopij potrdil o usposobljenosti uslužbencev, da bi dokazal, da so vsi varnostni uslužbenci usposobljeni za reševalca in/ali prostovoljnega gasilca, kot je navedel v svoji ponudbi. Po mnenju tožeče stranke navedba nedokazanega odstotka povzroči nepravilnost ponudbe in sklepa o dodelitvi naročila. Zato naj bi bilo treba ponudbo družbe Group Falck zavrniti.

179 Tožeča stranka meni, da bi bilo treba odstotek, ki ga je navedel intervenient v svoji ponudbi, zmanjšati na višino razmerja med številom potrdil, ki jih je predložila družba Group 4 Falck, in potrdil, ki jih je predložila tožeča stranka, to je na približno 45 % namesto 100 %.

180 Tožeča stranka vztraja, da je merilo iz točke 28 specifikacij merilo dodelitve, in ne pogodbena zaveza ter da bi bilo treba navedeni odstotek preveriti in da bi moral biti preverljiv na dan predložitve ponudbe.

181 Tožeča stranka v repliki in stališčih o intervencijski vlogi tudi izpodbija dokazno vrednost dopisa SNCH z dne 11. oktobra 2005. Po njenem mnenju ta dokument ne more dokazovati, da so vsi varnostni uslužbenci družbe Group 4 Falck opravili zahtevano usposabljanje, ker pomeni samo potrditev sistema vodenja kakovosti v skladu s standardom ISO 9001:2000 (v nadaljevanju: ISO 9001), ki temelji na raziskavah in je torej podvržen tveganju vzorčenja.

182 Tožeča stranka poleg tega spodbija dokazno vrednost tega dokumenta, ker ne vsebuje naslovnika in ker v njem ni natančno navedeno, zakaj je bil izdelan. Meni tudi, da njegov podpisnik ni bil pooblaščen, da obveže družbo SNCH, katere ni niti vodja niti upravitelj. Trdi, da naj bi družba Group 4 Falck izvajala pritiske nad pregledovalci družbe SNCH, da bi dobila dopis z dne 11. oktobra 2005.

183 Tožeča stranka je svojim stališčem o intervencijski vlogi predložila več dokumentov, med katerimi je elektronski dopis pregledovalca družbe SNCH z dne 18. decembra 2006, ki je podpisal dopis z dne 11. oktobra 2005. Tožeča stranka je svojim stališčem predložila tudi pet pričevanj svojih zaposlenih za potrditev, da naj bi predstavniki SNCH na sestanku, ki je potekal 6. decembra 2006 v prostorih družbe Brink's, potrdili, da so dopis z dne 11. oktobra 2005 sestavili na vztrajanje družbe Group 4 Falck. Tožeča stranka je Sodišču prve stopnje tudi predlagala, naj zasliši več njenih zaposlenih, ki so sodelovali na tem sestanku, in dva zaposlena družbe SNCH.

184 Komisija meni, da se ocena ne opravi na podlagi števila predloženih potrdil, ampak samo glede na navedeni odstotek, zlasti ker naročnik ne more *a priori* določiti števila uslužbencev, potrebnih za izvedbo naročila.

185 Po mnenju Komisije 78 potrdil, ki jih je predložila Group 4 Falck, dokazuje, da so vsi zaposleni, ki jih je ta ponudnik nameraval takoj določiti za pogodbo, imeli zahtevano usposobljenost v času ocenjevanja ponudbe. Potrdilo družbe SNCH naj bi dokazovalo, da so morali imeti v času izvajanja pogodbe vsi uslužbenci družbe Group 4 Falck opravljeno usposabljanje za reševalca in/ali prostovoljnega gasilca, kajti dokazovalo naj bi, da je za vsakega novega uslužbenca zagotovljeno usposabljanje.

186 Komisija trdi, da naj bi razlaga merila v zvezi z usposobljenostjo uslužbencev, ki jo zagovarja družba Brink's, vodila do tega, da bi se od ponudnikov zahtevalo, da imajo že med svojimi zaposlenimi vse uslužbence, potrebne za izvajanje pogodbe. Iz tega bi izhajalo različno obravnavanje ponudnikov, ki bi sporno pogodbo zanesljivo vnaprej določilo za pogodbenika, ki se mu je pogodba iztekala.

187 Intervenient trdi, da je s tem, ko je predložil 78 potrdil o usposobljenosti, predložil toliko potrdil, kot je uslužbencev, navedenih v točki 22 specifikacij. Kar zadeva druge uslužbence, ki bi lahko bili določeni za naročilo in v točki 22 specifikacij niso navedeni,

naj bi družba Group 4 Falck predložila potrdilo družbe SNCH, ki na splošno dokazuje njihovo usposobljenost za prvo pomoč in protipožarno varnost.

188 Po mnenju intervenienta potrdilo družbe SNCH, ki ga je predložil, dokazuje, da je operativno osebje deležno začetnega usposabljanja prve pomoči in protipožarne varnosti v skladu s standardom ISO 9001, katerega upoštevanje dokazuje prvo potrdilo, ki ga je prav tako izdala družba SNCH po več postopkih pregleda pri družbi Group 4 Falck.

189 Intervenient je izpodbijal dopustnost novih dokumentov, ki jih je tožeča stranka predložila v svojih stališčih o intervencijski vlogi glede na člen 48 Poslovnika. Podredno je na obravnavi predložil nove dokumente v odgovor na dokumente, ki jih je predložila tožeča stranka.

Presoja Sodišča prve stopnje

– Dopustnost novih dokaznih predlogov, ki sta jih predložila tožeča stranka in intervenient

190 V skladu s členom 48(1) Poslovnika lahko stranke predlagajo nove dokazne predloge v podporo svojim trditvam v repliki ali dupliki, vendar morajo navesti razloge za zamudo pri njihovi predložitvi. Vendar pa se v skladu s sodno prakso pravilo o prekluziji iz člena 48(1) Poslovnika ne nanaša na nasprotni dokaz in dopolnitev dokaznih predlogov, predloženih po nasprotnem dokazu nasprotne stranke v odgovoru na tožbo. Ta določba se namreč nanaša na nove dokazne predloge in jo je treba razumeti z vidika člena 66(2) navedenega poslovnika, ki izrecno določa, da se nasprotni dokaz in dopolnitev dokaznih predlogov pridržita (sodba Sodišča z dne 17. decembra 1998 v

zadevi Baustahlgewebe proti Komisiji, C-185/95 P, Recueil, str. I-8417, točki 71 in 72, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 v zadevi Komisija proti Trends, T-448/04, neobjavljena v ZOdl., točka 52).

191 V obravnavanem primeru elektronski dopis družbe SNCH z dne 18. decembra 2006, elektronski dopis direktorja pravne službe družbe Brink's z istega dne, pričanja zaposlenih tožeče stranke, ki so sodelovali na sestanku z dne 6. decembra 2006, in dokumenti od K1 do K4 v zvezi s standardom ISO 9001 in družbo SNCH, ki jih je predložila tožeča stranka, pomenijo nasprotni dokazni predlog, s katerimi želi odgovoriti na dokumente, ki jih je intervenient predložil v intervencijski vlogi, da bi dokazal dokazno vrednost dokumenta z dne 11. oktobra 2005, ki ga je pripravila družba SNCH, to je na statuta družb SNCH in Société nationale de contrôle technique, uredbo Velikega vojvodstva z dne 28. decembra 2001 o določitvi sistema akreditacije certifikacijskih in inšpekcijskih organov ter preskusnih laboratorijev in o ustanovitvi Luksemburškega urada za akreditacijo in nadzor, akreditacijskega odbora in nacionalne zbirke pregledovalcev kakovosti in tehničnih pregledovalcev (Mém. A 2002, str. 94) ter certifikat ISO 9001 družbe Group 4 Falck z dne 14. februarja 2005. Pravilo o prekluziji iz člena 48(1) Poslovnika se torej ne nanaša na to predložitev, zato jo je treba razglasiti za dopustno.

192 Dokumenti, ki jih je intervenient predložil na obravnavi, vključujejo korespondenco med intervenientom in družbo SNCH glede dokazne vrednosti dopisa z dne 11. oktobra 2005 in trditev tožeče stranke, da naj bi bil ta dokument izdelan po pritiskih družbe Group 4 Falck na pregledovalce družbe SNCH. Tudi ti dokumenti pomenijo nasprotni dokazni predlog, s katerim se želi odgovoriti na stališča in dokumente tožeče stranke v stališčih o intervencijski vlogi. Torej jih je treba razglasiti za dopustne.

– Temelj

193 Najprej je treba opozoriti, da ima Komisija široko diskrecijsko pravico glede elementov, ki jih je treba upoštevati za sprejetje sklepa o oddaji naročila na podlagi javnega razpisa, in da mora biti nadzor Sodišča prve stopnje omejen na preverjanje upoštevanja postopkovnih pravil in pravil obrazložitve ter materialne pravilnosti dejstev, neobstoja

očitne napake pri presoji in zlorabe pooblastil (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 23. novembra 1978 v zadevi Agence européenne d'intérims proti Komisiji, 56/77, Recueil, str. 2215, točka 20; sodbi Sodišča prve stopnje z dne 24. februarja 2000 v zadevi ADT Projekt proti Komisiji, T-145/98, Recueil, str. II-387, točka 147, in z dne 6. julija 2005 v zadevi TQ3 Travel Solutions Belgium proti Komisiji, T-148/04, ZOdl., str. II-2627, točka 47).

194 Stranke različno razlagajo merilo iz točke 28 specifikacij. Opozoriti je torej treba na vsebino točke 28, preden se pojasni pomen tega merila, in nazadnje preučiti dokazno vrednost dopisa družbe SNCH z dne 11. oktobra 2005.

195 Točka 28 specifikacij se je tako glasila:

„Osnovna usposobljenost za reševalca in/ali prostovoljnega gasilca

Posebni pogoji za opravljanje storitev določajo, da mora imeti najmanj 10 % uslužbencev osnovno usposobljenost za reševalca in/ali prostovoljnega gasilca.

– Navedite odstotek uslužbencev, ki imajo tako usposobljenost: … %

– Predložite dokazila, na podlagi katerih bo lahko naročnik preveril navedeni odstotek (kopije potrdil).

Ponudbi z najvišjim mogočim odstotkom bo dodeljeno največ točk. Drugim ponudbam bo dodeljena obratnosorazmerna ocena."

196 Tožeča stranka in intervenient sta navedla, da imajo vsi njuni varnostni uslužbenci tako usposobljenost, in sta oba dobila po 10 točk. Tožeča stranka je v podporo temu odstotku predložila 173 potrdil o usposobljenosti, medtem ko je intervenient predložil 78 potrdil o usposobljenosti za zaposlene, ki jih je nameraval takoj določiti za sporno pogodbo in katerih življenjepisi so bili poslani na podlagi točke 22 specifikacij, ter dopis družbe SNCH z dne 11. oktobra 2005, ki je dokazoval, da se v okviru certificiranja ISO 9001 družbe Group 4 Falck za vse osebje zagotavlja začetno usposabljanje prve pomoči in protipožarne varnosti, da so načrti usposabljanja in ohranjanja ravni znanja na voljo in da iz pregledov, opravljenih leta 2004 in 2005, izhaja, da se uvedeni postopki dejansko izvajajo.

197 Po mnenju tožeče stranke so lahko samo ponudniki, ki so bili sposobni dokazati, kot je to storila sama, da imajo na dan ponudbe vse varnostne uslužbence, potrebne za izvajanje pogodbe, in da so vsi ti uslužbenci usposobljeni za reševalca in/ali prostovoljnega gasilca, navedli podatek 100 %.

198 Te razlage ni mogoče sprejeti. Kot poudarja Komisija, bi namreč taka razlaga privedla do kršitve načela enakega obravnavanja med ponudniki, ker bi bila prednost dana sedanjemu izvajalcu naročila, ki je edini, ki ima vse potrebne uslužbence. Iz sodne prakse pa izhaja, da zahtevati, naj ponudnik ob predložitvi ponudbe razpolaga z zahtevanim številom zaposlenih, pomeni dajati prednost ponudniku, ki opravlja naročilo (v točki 193 zgoraj navedena sodba TQ3 Travel Solutions Belgium proti Komisiji, točka 90). Poleg tega je za naročnika nemogoče, da vnaprej določi število potrebnih uslužbencev, ki se lahko razlikuje od enega do drugega ponudnika glede na načine organizacije, ki jih bo izbral.

199 Odstotek iz točke 28 specifikacij je torej treba razumeti, kot da se nanaša na varnostne uslužbence, ki bodo določeni za izvajanje pogodbe. Ker je ta odstotek treba dokazati ob predložitvi ponudbe, je upravičeno pričakovati dokumente, ki dokazujejo, po eni strani, da navedeni odstotek ustreza odstotku uslužbencev, ki imajo zahtevano usposobljenost, med uslužbenci, ki jih je ponudnik že moral opredeliti na podlagi točke 22 specifikacij, in, po drugi strani, da je bila uvedena politika usposabljanja za zagotovitev, da bo vsak novozaposleni uslužbenec imel zahtevano usposobljenost.

200 Kar zadeva dokazno vrednost dopisa družbe SNCH z dne 11. oktobra 2005, je treba poudariti, da je tožeča stranka svojim stališčem o intervencijski vlogi priložila elektronski dopis pregledovalca družbe SNCH z dne 18. decembra 2006, ki je podpisal dopis z dne 11. oktobra 2005. Podpisnik tega dopisa v njem pojasnjuje, da se dopis z dne 11. oktobra 2005 ne sme šteti niti kot certifikat niti kot potrdilo in da ta ne more dokazovati, da je vse zadevno osebje opravilo usposabljanje za reševalca in/ali prostovoljnega gasilca. Po mnenju podpisnika dopis z dne 11. oktobra 2005 samo opozarja, da sta bila obstoj politike usposabljanja in njeno dejansko izvajanje preverjena in potrjena v skladu s standardom ISO 9001.

201 Ugotoviti je treba, da Komisija pri oceni ponudbe izbranega ponudnika dopisa družbe SNCH z dne 11. oktobra 2005 ni razlagala, kot da pomeni, da so vsi uslužbenci družbe Group 4 Falck na dan predložitve ponudbe že opravili zahtevano usposabljanje. Ta dopis naj bi samo dokazoval, da politika usposabljanja obstaja in se dejansko uporablja. V povezavi z 78 potrdili o usposabljanju, ki dokazujejo, da so vsi uslužbenci, ki jih je družba Group 4 Falck nameravala takoj določiti za izvajanje spornega naročila, imeli tako usposobljenost, je bilo za ta element upravičeno mogoče šteti, da dokazuje, da bodo vsi varnostni uslužbenci, zaposleni pri družbi Group 4 Falck, ob izvajanju pogodbe imeli zahtevano usposobljenost.

202 Kar zadeva neobstoj naslovnika in navedbe predmeta dopisa z dne 11. oktobra 2005, je treba poudariti, da so specifikacije zahtevale, da se odstotek, ki ga navedejo ponudniki,

dokaže z dokazili, in so se sklicevale na kopije potrdil, ne da bi bil določen kakršen koli formalizem. Te trditve je torej treba zavrniti.

203 Kar zadeva podpisnika, je treba ugotoviti, da Komisija ni storila očitne napake pri presoji, ko je menila, da je pregledovalec družbe SNCH pooblaščen za izdajo tovrstnega potrdila. Pooblaščenec družbe SNCH je poleg tega v dopisu z dne 27. februarja 2007, ki ga je intervenient predložil na obravnavi, potrdil, da je bil zadevni pregledovalec pooblaščen za podpis tovrstnega dokumenta na podlagi pooblastil za podpisovanje, odobrenih izvedencem družbe SNCH.

204 Zavrniti je treba tudi trditev tožeče stranke v zvezi s pritiski, ki naj bi jih izvajala družba Group 4 Falck, ker je izdaja dopisa, ki potrjuje, da certificiranje ISO 9001, katerega predmet je družba Group 4 Falck, vključuje obstoj politike usposabljanja, kot določa ta standard, del običajnih storitev, ki jih certifikacijski organ ponuja vsaki družbi, ki jo certificira, na podlagi preproste prošnje, kot je potrdil pooblaščenec družbe SNCH v zgoraj navedenem dopisu z dne 27. februarja 2007.

205 V zvezi s tem se zdi, da je Sodišče prve stopnje o tem očitku lahko presodilo na podlagi trditev, izdelanih med pisnim in ustnim postopkom, ter glede na predložene dokumente. V teh okoliščinah je treba zavrniti predlog tožeče stranke za zaslišanje prič.

206 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba ta tožbeni razlog zavrniti.

g) Sedmi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev načela preglednosti in pravice do dostopa do dokumentov institucij

207 Ta tožbeni razlog je sestavljen iz dveh delov, ki se nanašata, po eni strani, na kršitev pravice do dostopa do dokumentov institucij in, po drugi strani, na obstoj navzkrižja interesov v zvezi z enim od članov ocenjevalnega odbora.

Prvi del, ki se nanaša na kršitev pravice do dostopa do dokumentov institucij

– Trditve strank

208 Tožeča stranka meni, da je Komisija s tem, ko ji ni želela sporočiti natančne sestave ocenjevalnega odbora, pravici do dostopa državljanov do dokumentov institucij odvzela bistvo. Dodaja, da te zavrnitve ni mogoče upravičiti z razlogom, ki se nanaša na varstvo zasebnosti in integritete oseb.

209 Komisija se sklicuje na člen 4 Uredbe št. 1049/2001 in meni, da se zahtevanih informacij ne sme razkriti. Trdi, da bi sporočitev sestave ocenjevalnega odbora škodila varstvu zasebnosti in integriteti posameznikov.

– Presoja Sodišča prve stopnje

210 Kot je bilo navedeno v točkah od 72 do 75 zgoraj, je treba dopis Komisije z dne 14. decembra 2005, na katerega se nanaša ta tožbeni razlog, čeprav pomeni odgovor na začetno prošnjo, šteti za akt, zoper katerega se lahko vloži ničnostna tožba, ob upoštevanju formalne napake, ki izhaja iz neobstoja informacije v zvezi s pravico do vložitve potrdilne prošnje.

211 Ugotoviti je torej treba, ali je Komisija svoj odgovor lahko oprla na izjemo iz člena 4(1) (b) Uredbe št. 1049/2001 v zvezi z varstvom zasebnosti in integritete posameznika.

212 V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba izjeme od načela pravice do dostopa do dokumentov institucij razlagati strogo (sodba Sodišča z dne 11. januarja 2000 v zadevi Nizozemska in van der Wal proti Komisiji, C-174/98 P in C-189/98 P, Recueil, str. I-1, točka 27; sodba Sodišča prve stopnje z dne 7. februarja 2002 v zadevi Kuijer proti Svetu, T-211/00, Recueil, str. II-485, točka 55, in v točki 70 zgoraj navedena sodba Franchet in Byk proti Komisiji, točka 84).

213 V skladu z ustaljeno sodno prakso mora biti preskus, potreben za obravnavo prošnje za dostop do dokumentov, konkreten. Na eni strani namreč le okoliščina, da se dokument nanaša na interes, varovan z izjemo, ne more upravičiti njene uporabe (sodba Sodišča prve stopnje z dne 13. aprila 2005 v zadevi Verein für Konsumenteninformation proti Komisiji, T-2/03, ZOdl., str. II-1121, točka 69; v tem smislu glej tudi sodbo Sodišča prve stopnje z dne 26. aprila 2005 v zadevi Sison proti Svetu, T-110/03, T-150/03 in T-405/03, ZOdl., str. II-1429, točka 75). Taka uporaba je načeloma lahko upravičena samo, če je institucija prej presodila, ali bi dostop do dokumenta lahko konkretno in dejansko škodoval varovanemu interesu. Poleg tega mora biti nevarnost škode za varovani interes razumno predvidljiva, in ne samo hipotetična, da se lahko uveljavlja (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 1. julija 2008 v zadevi Švedska in Turco proti Svetu, C-39/05 P in C-52/05 P, ZOdl., I-4723, točka 43).

214 Da bi ugotovili, ali se izjema iz člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 uporablja, je torej treba preučiti, ali lahko dostop tožeče stranke do sestave ocenjevalnega odbora (ime, razred, delovna doba in funkcija članov) konkretno in dejansko škoduje varstvu zasebnosti in integritete članov navedenega odbora.

215 Treba je ugotoviti, da so bili člani ocenjevalnega odbora imenovani kot predstavniki zadevnih služb, in ne osebno. V teh okoliščinah razkritje sestave ocenjevalnega odbora ne ogroža zasebnosti zadevnih oseb.

216 Razkritje te sestave nikakor ne more konkretno in dejansko škoditi varstvu zasebnosti in integritete zadevnih oseb. Sama pripadnost navedenemu odboru na podlagi subjekta, ki so ga zadevne osebe zastopale, ne pomeni take škode, tako da varstvo zasebnosti in integritete zadevnih oseb ni ogroženo.

217 Torej ni dokazano, da bi sporočitev sestave ocenjevalnega odbora lahko škodila zasebnosti in integriteti zadevnih oseb v smislu člena 4 Uredbe št. 1049/2001.

218 Zato je treba razglasiti ničnost odločitve Komisije z dne 14. decembra 2005, s katero je zavrnila, da bo tožeči stranki sporočila sestavo ocenjevalnega odbora.

Drugi del, ki se nanaša na obstoj navzkrižja interesov v zvezi z enim od članov ocenjevalnega odbora

– Trditve strank

219 Tožeča stranka trdi, da je član ocenjevalnega odbora v svaštvu z uslužbencem družbe Group 4 Falck in da torej obstaja navzkrižje interesov v zvezi s tem članom ocenjevalnega odbora.

220 Komisija pojasnjuje, da je bil ocenjevalni odbor sestavljen v skladu s predpisi iz člena 146 podrobnih pravil za izvajanje in da so njegovi člani podpisali izjavo o neobstoju navzkrižja interesov ter v odgovor na vprašanje, ki jim je bilo postavljeno po trditvi tožeče stranke, potrdili, da nimajo nobene sorodstvene vezi z osebo, ki opravlja poklicno dejavnost v družbi Group 4 Falck.

221 Dodaja, da tožeča stranka ni predložila dokaza, da je bilo nepristransko opravljanje nalog člana ocenjevalnega odbora ogroženo zaradi ekonomskih interesov ali katerega koli drugega interesa, skupnega z upravičencem.

– Presoja Sodišča prve stopnje

222 Tožeča stranka trdi, da „odnos Komisije pri zavrnitvi samo okrepi [njene] dvome […] glede enakega obravnavanja njene ponudbe in glede preučitve te ponudbe v skladu z merili specifikacij glede na zahteve teh specifikacij“ in da „so se ti dvomi pred kratkim okrepili zaradi slučajnega odkritja skrb zbujajoče informacije, kajti zdelo naj bi se, da je

eden od članov teh odborov v svaštvu z osebo, ki opravlja poklicno dejavnost pri srečnemu ponudniku, ki mu je bilo oddano naročilo“.

223 Tožeča stranka, ki se zateče k poenostavljenim trditvam, ki so povsem dvomljive, ne predloži nobenega dokazila, ki bi lahko pod vprašaj postavilo nepristranskost članov ocenjevalnega odbora. Ta očitek je torej treba zavrniti.

224 Kar zadeva predlog za ukrep procesnega vodstva v zvezi s sporočitvijo sestave ocenjevalnega odbora, je treba poudariti, da tudi če bi bil predlagani ukrep izrečen, bi bila ta sestava lahko sporočena samo Sodišču prve stopnje, in ne tožeči stranki na podlagi določb člena 67(3), tretji pododstavek, Poslovnika, ki določa, da „[č]e je v okviru tožbe, s katero se izpodbija zakonitost zavrnitve dostopa do listine s strani institucije Skupnosti, Sodišču prve stopnje predložena listina, do katere je bil dostop zavrnjen, se ta listina ne posreduje drugim strankam“. Predlagani ukrep torej ni tak, da bi tožeči stranki omogočil dokazati, da je njena trditev o obstoju navzkrižja interesov v zvezi z enim članom ocenjevalnega odbora utemeljena. Prav tako ne more zadeve razjasniti za Sodišče prve stopnje, ki glede na nenatančnost te trditve ne bi moglo preveriti obstoja zatrjevanega navzkrižja interesov na podlagi seznama članov ocenjevalnega odbora.

225 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni dokazala, kako bi predlagani ukrep prispeval k pripravi zadeve za obravnavanje, poteku postopka ali rešitvi spora, kot to zahteva člen 64(1) Poslovnika. Predlog za ukrep procesnega vodstva je torej treba zavrniti.

226 Iz vsega zgoraj navedenega izhaja, da je treba dopis Komisije z dne 14. decembra 2005 razglasiti za ničnega v delu, v katerem je bila zavrnjena sporočitev sestave odbora za

ocenjevanje javnega razpisa, in da je treba predloge za razglasitev ničnosti sklepa o dodelitvi zavrniti.

227 Kar zadeva predlog za razglasitev ničnosti sklepa o zavrnitvi, se zaradi zavrnitve predloga za razglasitev ničnosti sklepa o dodelitvi, s katerim je tesno povezan, lahko samo zavrne (glej v tem smislu sodbi Sodišča prve stopnje z dne 18. aprila 2007 v zadevi Deloitte Business Advisory proti Komisiji, T-195/05, ZOdl., str. II-871, točka 113, in z dne 12. novembra 2008 v zadevi Evropaïki Dynamiki proti Komisiji, T-406/06, neobjavljena v ZOdl., točka 120).

228 Iz tega sledi, da je treba ničnostno tožbo zavrniti, razen kar zadeva predlog za razglasitev ničnosti dopisa Komisije z dne 14. decembra 2005 v delu, v katerem je bila zavrnjena sporočitev sestave odbora za ocenjevanje javnega razpisa.

D – *Odškodninska tožba*

1. *Dopustnost*

a) Trditve strank

229 Komisija meni, da je tožba zaradi odgovornosti tožeče stranke nedopustna, ker je ničnostna tožba neutemeljena. Po njenem mnenju predlog za odškodnino, ki temelji na nezakonitosti dodelitve javnega naročila, nujno predpostavlja ugotovitev nezakonitosti sklepa o dodelitvi.

230 Tožeča stranka trdi, da je tožba zaradi odgovornosti dopustna ne glede na utemeljenost ničnostne tožbe. Meni namreč, da očitki, kot sta razlika pri časovnem razporedu ali zavrnitev dostopa do nekaterih dokumentov, samostojno omogočajo uveljavljanje odgovornosti Komisije.

b) Presoja Sodišča prve stopnje

231 V skladu z ustaljeno sodno prakso je odškodninska tožba, ki temelji na členu 228, drugi odstavek, ES, samostojno pravno sredstvo, ki ima v okviru sistema pravnih sredstev poseben namen in za katero veljajo pogoji izvajanja, ki so bili postavljeni zaradi njegovega posebnega namena (sodbe Sodišča z dne 2. decembra 1971 v zadevi Zuckerfabrik Schöppenstedt proti Svetu, 5/71, Recueil, str. 975, točka 3; z dne 26. februarja 1986 v zadevi Krohn proti Komisiji, 175/84, Recueil, str. 753, točka 26, in z dne 17. maja 1990 v zadevi Sonito in drugi proti Komisiji, C-87/89, Recueil, str. I-1981, točka 14). Od ničnostne tožbe se razlikuje po tem, da njen cilj ni odprava določenega predpisa, ampak odškodnina za škodo, ki jo je povzročila institucija (zgoraj navedene sodbe Zuckerfabrik Schöppenstedt proti Svetu, točka 3; Krohn proti Komisiji, točka 32, in Sonito in drugi proti Komisiji, točka 14). Načelo samostojnosti odškodninske tožbe se tako utemelji z dejstvom, da se taka tožba od ničnostne tožbe loči po predmetu (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 24. oktobra 2000 v zadevi Fresh Marine proti Komisiji, T-178/98, Recueil, str. II-3331, točka 45, in z dne 21. junija 2006 v zadevi Danzer proti Svetu, T-47/02, ZOdl., str. II-1779, točka 27).

232 Tožba je na voljo vsaki fizični ali pravni osebi, ki meni, da ji je Skupnost povzročila škodo. Tožbo je treba vložiti v petih letih od nastanka škode.

233 Glede na zgoraj navedeno zavrnitev predloga za razglasitev ničnosti sklepov o dodelitvi in zavrnitvi sama po sebi ne povzroči nedopustnosti odškodninske tožbe (glej v tem smislu in po analogiji sklep Sodišča z dne 21. junija 1993 v zadevi Van Parijs in drugi proti Svetu in Komisiji, C-257/93, Recueil, str. I-3335, točka 14; sodbo Sodišča prve

stopnje z dne 15. decembra 1994 v zadevi Unifruit Hellas proti Komisiji, T-489/93, Recueil, str. II-1201, točka 31). Odškodninsko tožbo je torej treba razglasiti za dopustno.

2. *Temelj*

a) Trditve strank

234 Po mnenju tožeče stranke nezakonito ravnanje Komisije, na podlagi katerega se lahko uveljavlja njena nepogodbena odgovornost, izhaja iz nujne razglasitve ničnosti sklepov Komisije, na katere se nanaša ničnostna tožba. Trdi, da je Komisija, ki je močno prekoračila meje svoje diskrecijske pravice, storila resno in očitno napako ter kršila nekatera pravila prava Skupnosti in tudi pravila, ki si jih je določila sama pri pripravi svojih specifikacij.

235 Tožeča stranka trdi, da nastala škoda vključuje veliko poslovno škodo, povezano z izgubo pomembnega naročila, brez upoštevanja vpliva na drugo škodo, kot je morebitna obveznost težke in drage kolektivne odpustitve zaposlenih. Vzročna zveza je po njenem mnenju očitna.

236 Tožeča stranka je v tožbi predlagala začasno povračilo škode v višini enega milijona EUR. Ta znesek je v repliki povišala na 3.191.702,58 EUR. Ta znesek vključuje neto maržo panoge za pet let, to je 3.084.702,58 EUR, in del stroškov usposabljanja za 106 uslužbencev, ki so ostali pri njej, namenjenih za zagotovitev njihove preusmeritve, to je 107.000 EUR, za katere si tožeča stranka pridržuje pravico do spremembe na podlagi dejanskih stroškov. Pojasnjuje, da se na podlagi svoje škode ne sklicuje na izgubo možnosti za pridobitev naročila, ampak na nastanek gotove škode. Trdi namreč, da če Komisija ne bi ravnala nezakonito, bi morala dobiti naročilo. Vzročna zveza naj bi torej bila dokazana.

237 Komisija v zvezi z nezakonitim ravnanjem trdi, da iz neutemeljenosti ničnostne tožbe izhaja, da ni kršila nobenega pravila prava Skupnosti. Poleg tega, tudi če bi Komisija ravnala nezakonito, naj tožeča stranka ne bi dokazala obstoja dovolj resne kršitve navedenih določb.

238 V zvezi s škodo Komisija opozarja, da dokazno breme nosi tožeča stranka. Poudarja, da Sodišče zavrača nadomestilo škode, povezane z izgubo možnosti. Poleg tega in v skladu z besedilom tožbe naj škoda, povezana z obveznostjo odpustitve osebja tožeče stranke, ne bi bila gotova.

239 Komisija trdi, da tožeča stranka ne dokaže obstoja vzorčne zveze, ampak samo trdi, da je ta zveza „očitna“. Trdi, da sta ničnostna tožba in tožba zaradi nepogodbene odgovornosti dve ločeni tožbi in da tožeča stranka ne pojasni podlage, na kateri namerava uveljavljati odgovornost Komisije in za katero se zdi, da se zamenjuje s predlogom za razglasitev ničnosti.

b) Presoja Sodišča prve stopnje

240 Opozoriti je treba, da mora biti v skladu z ustaljeno sodno prakso za uveljavljanje nepogodbene odgovornosti Skupnosti v smislu člena 288, drugi odstavek, ES zaradi nezakonitega ravnanja njenih organov izpolnjen niz pogojev, in sicer nezakonitost institucijam očitanega ravnanja, resničnost škode ter obstoj vzročne zveze med zatrjevanim ravnanjem in navedeno škodo (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 14. decembra 2005 v zadevi FIAMM in FIAMM Technologies proti Svetu in Komisiji, T-69/00, ZOdl., str. II-5393, točka 85 in navedena sodna praksa).

241 Ker so ti trije pogoji za uveljavljanje odgovornosti kumulativni, za zavrnitev odškodninske tožbe zadostuje neobstoj enega od njih, ne da bi bilo treba preučiti druge pogoje (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 13. septembra 2006 v zadevi CAS Succhi di Frutta proti Komisiji, T-226/01, ZOdl., str. II-2763, točka 27 in navedena sodna praksa).

242 V zvezi z nezakonitim ravnanjem sodna praksa zahteva, da se dokaže dovolj resna kršitev pravnega pravila, katerega cilj je podeliti pravice posameznikom (sodba Sodišča z dne 4. julija 2000 v zadevi Bergaderm in Goupil proti Komisiji, C-352/98 P, Recueil, str. I-5291, točka 42). Odločilno merilo za ugotovitev, da je kršitev prava dovolj resna, je to, da je zadevna institucija Skupnosti očitno in resno prekoračila omejitve, ki veljajo za njeno diskrecijsko pravico. Če ima ta institucija le precej omejeno diskrecijsko pravico ali je celo nima, lahko že kršitev prava Skupnosti zadostuje za ugotovitev dovolj resne kršitve (sodba Sodišča z dne 10. decembra 2002 v zadevi Komisija proti Camar in Tico, C-312/00 P, Recueil, str. I-11355, točka 54; sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. julija 2001 v zadevi Comafrica in Dole Fresh Fruit Europe proti Komisiji, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 in T-225/99, Recueil, str. II-1975, točka 134).

243 V obravnavanem primeru so bile vse trditve, ki jih je tožeča stranka navedla za dokaz nezakonitosti sklepov o dodelitvi in zavrnitvi, preučene in zavrnjene (glej točke od 84 do 228 zgoraj). Odgovornosti Skupnosti torej ni mogoče uveljavljati na podlagi domnevne nezakonitosti teh sklepov.

244 Kar zadeva nezakonitost odločitve Komisije z dne 14. decembra 2005, s katero je bil zavrnjen predlog za sporočitev sestave ocenjevalnega odbora, je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni dokazala neposredne vzročne zveze med izpodbijano zavrnitvijo sporočitve in navedeno škodo, ki naj bi izhajala iz izgube spornega naročila.

245 Iz tega sledi, da je treba predlog za odškodnino zavrniti.

Stroški

246 V skladu s členom 87(3), prvi pododstavek, Poslovnika lahko Sodišče prve stopnje razdeli stroške ali odloči, da vsaka stranka nosi svoje stroške, če vsaka stranka uspe samo deloma.

247 V okoliščinah obravnavanega primera bo ob upoštevanju dejstva, da tožeča stranka z večino svojih predlogov ni uspela, zadeva pravično presojena, če se tožeči stranki naloži plačilo njenih stroškov in polovice stroškov, ki sta jih priglasili Komisija in družba Group 4 Falck, vključno s stroški postopka za izdajo začasne odredbe.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (šesti senat)

razsodilo:

1. **Odločitev Komisije z dne 14. decembra 2005, s katero je bila zavrnjena zahteva za sporočitev sestave odbora za ocenjevanje javnega razpisa 16/2005/OIL, se razglasi za ničnо.**

2. **Ničnostna tožba se v preostalem zavrne.**

3. **Odškodninska tožba se zavrne.**

4. Družba Brink's Security Luxembourg SA poleg svojih stroškov nosi polovico stroškov, ki sta jih priglasili Komisija Evropskih skupnosti in družba G4S Security Services SA, vključno s stroški postopka za izdajo začasne odredbe.

5. Komisija nosi polovico svojih stroškov.

6. Družba G4S Security Services nosi polovico svojih stroškov.

Meij Vadapalas Truchot

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 9. septembra 2009.

Podpisi

Stvarno kazalo

Pravni okvir . . . . . II - 3239

A – Predpisi, ki se uporabljajo za javna naročila Evropskih skupnosti . . . . . II - 3239

B – Predpisi v zvezi s pravico do dostopa do dokumentov institucij . . . . . II - 3241

C – Predpisi, ki se uporabljajo za ohranjanje pravic delavcev v primeru prenosa podjetij . II - 3245

Dejansko stanje . . . . . II - 3247

Postopek in predlogi strank . . . . . II - 3249

Pravo . . . . . II - 3253

A – Ukrepi procesnega vodstva . . . . . II - 3253

B – Dopustnost očitka, ki se nanaša na preložitev objave obvestila o naročilu glede na datum, napovedan v predhodnem informativnem obvestilu . . . . . II - 3255

1. Trditve strank . . . . . II - 3255

2. Presoja Sodišča prve stopnje . . . . . II - 3256

C – Ničnostna tožba . . . . . II - 3257

1. Dopustnost . . . . . II - 3257

a) Obstoj implicitne odločitve Komisije o zavrnitvi . . . . . II - 3257

b) Obstoj aktov, ki ustvarjajo zavezujoče pravne učinke . . . . . II - 3258

2. Temelj . . . . . II - 3263

a) Drugi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev določb zakona z dne 19. decembra 2003, s katerim je bila prenesena Direktiva 2001/23 . . . . . II - 3264

Prvi del, ki se nanaša na nepravilnost ponudbe družbe Group 4 Falck . . . . II - 3265

– Trditve strank . . . . . II - 3265

– Presoja Sodišča prve stopnje . . . . . II - 3266

Drugi del, ki se nanaša na nezakonitost specifikacij Komisije . . . . . II - 3269

– Trditve strank . . . . . II - 3269

– Presoja Sodišča prve stopnje . . . . . II - 3269

b) Prvi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev načela enakega obravnavanja, ki se uporablja za javna naročila . . . . . II - 3270

Trditve strank . . . . . II - 3270

Presoja Sodišča prve stopnje . . . . . II - 3271

c) Tretji tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev načela enakega obravnavanja, ki se uporablja za javna naročila, ker je imela družba Group 4 Falck ob oddaji ponudbe privilegirane informacije . . . . . II - 3274

Trditve strank . . . . . II - 3274

Presoja Sodišča prve stopnje . . . . . II - 3276

d) Četrti tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev odločbe Komisije z dne 28. maja 2004 . . . . . II - 3278

Trditve strank . . . . . II - 3278

Presoja Sodišča prve stopnje . . . . . II - 3279

e) Peti tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, načela preglednosti in pravice do dostopa do dokumentov institucij . . . . . II - 3281

Trditve strank . . . . . II - 3281

Presoja Sodišča prve stopnje . . . . . II - 3282

f) Šesti tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev pravil javnega naročila, neupoštevanje specifikacij, kar zadeva oceno kvalitativnega merila v zvezi z osnovno usposobljenostjo uslužbencev za reševalca in/ali prostovoljnega gasilca, ter očitno napako pri presoji . . . . . II - 3289

Trditve strank . . . . . II - 3289

Presoja Sodišča prve stopnje . . . . . II - 3292

– Dopustnost novih dokaznih predlogov, ki sta jih predložila tožeča stranka in intervenient . . . . . II - 3292

– Temelj . . . . . II - 3293

g) Sedmi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev načela preglednosti in pravice do dostopa do dokumentov institucij . . . II - 3298

Prvi del, ki se nanaša na kršitev pravice do dostopa do dokumentov institucij II - 3298

– Trditve strank . . . II - 3298

– Presoja Sodišča prve stopnje . . . II - 3299

Drugi del, ki se nanaša na obstoj navzkrižja interesov v zvezi z enim od članov ocenjevalnega odbora . . . II - 3301

– Trditve strank . . . II - 3301

– Presoja Sodišča prve stopnje . . . II - 3301

D – Odškodninska tožba . . . II - 3303

1. Dopustnost . . . II - 3303

a) Trditve strank . . . II - 3303

b) Presoja Sodišča prve stopnje . . . II - 3304

2. Temelj . . . II - 3305

a) Trditve strank . . . II - 3305

b) Presoja Sodišča prve stopnje . . . II - 3306

Stroški . . . II - 3308